

Sygn. akt: II AKa 211/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Beata Basiura (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Charuza SSA Piotr Filipiak
Protokolant	Agnieszka Curyło

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej
w Katowicach Adama Skibińskiego

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 r. sprawy

M. G. s. F. i K.

ur. 17 czerwca 1966 roku w B.

oskarżonego art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s.
i z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

M. J.z domu I. c. L. i B.

ur. (...) w L.

oskarżonej art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. przy zast.
art. 7 § 1 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s. i z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i z art. 258 § 1 k.k.

T. C. s. K. i H.

ur. (...) w O.

oskarżonego art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k. i art. 6 § 2 k.k.s.
i z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

H. S. s. H. i T.

ur. (...) w B.

oskarżonego art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5
k.k.s. i z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i z art. 258 § 3 k.k.

M. K. s. J. i I.

ur. (...) w C.

oskarżonego art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i z art. 258 § 1 k.k.

G. J. s. Z. i W.

ur. (...) w E.

oskarżonego art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy zast. art. 12 kk

na skutek apelacji prokuratora i obrońców oskarżonych M. G., M. J. H. S., M. K., G. J.

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 08 grudnia 2015 roku, sygn. akt V K 134/12

I. na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. i art. 44 § 1 pkt 1 i § 3 i 5 k.k.s. uchyla zaskarżony wyrok w punktach 9,13 i 18 i umarza postępowanie wobec oskarżonych:

- T. C. o przypisane mu przestępstwo skarbowe z art. 18 § 3 k.k. w zw.

z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym do dnia 17 grudnia 2005 roku w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.;

- H. S. i M. K. o przypisane im przestępstwa skarbowe

z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym do dnia 17 grudnia 2005 roku w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. przy przyjęciu, iż przedmiotem przestępstwa przypisanego M. K. w punkcie 18 były faktury VAT w łącznej ilości 219 sztuk

i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

II. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w punktach 1 i 4 jako podstawę umorzenia postępowania wskazuje przepis art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.,

2. odnośnie oskarżonego T. C. uchyla rozstrzygnięcia o karze łącznej zawarte w punktach 11 i 12 i na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu T. C. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 czerwca 2005 roku do dnia 4 lipca 2005 roku i od dnia 8 listopada 2005 roku do dnia 12 października 2006 roku.

3. odnośnie oskarżonego H. S. uchyla rozstrzygnięcia zawarte

w punktach 16 i 17 i na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach 14 i 15

i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu H. S. na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 marca 2006 roku do dnia 25 stycznia 2007 roku;

4. odnośnie oskarżonego M. K. uchyla rozstrzygnięcia zawarte

w punktach 21 i 22 i na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach 19 i 20

i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu M. K. na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 marca 2006 roku do dnia 11 marca 2008 roku;

5. w punkcie 24 powołane podstawy prawne warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności uzupełnia o przepis art. 4 § 1 k.k.

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz adwokata A. S. – Kancelaria Adwokacka w K. i na rzecz adwokata J. B. – Kancelaria Adwokacka w K. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu obrony z urzędu udzielonej oskarżonym M. G. i M. K. w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonych M. G., M.J., H. S., M. K. i G. J. na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w częściach im odpowiadających oraz obciąża oskarżonych:

- opłatą za drugą instancję: M. G. i G. J. w kwocie po 300 (trzysta) złotych, M. J. w kwocie 400 (czterysta) złotych,

- opłatą za obie instancje: T. C. w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych, H. S. w kwocie 400 (czterysta) złotych, M. K. w kwocie 300 (trzysta) złotych.

SSA Piotr Filipiak SSA Beata Basiura SSA Marek Charuza

Sygn. akt. AKa 211/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 3 listopada 2016 roku (w całości)

Sąd Okręgowy w Katowicach pod sygn. V K 134/12 rozpoznał sprawę:

1.M. G. oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 5 stycznia do 31 sierpnia 2004 roku w C., działając czynem ciągłym w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z T. S. (1), P. K. oraz K. R., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) z/s w C., zatajał prawdę i podawał nieprawdę w deklaracjach podatkowych mających odzwierciedlać prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, składanych przed Urzędem Skarbowym w B. i w tym celu nabył od niżej wymienionych firm, zaewidencjonował i użył jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 70 faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych, a pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto co najmniej 3.377.356,65 zł, przez co doszło do narażenia uszczuplenia należności publicznoprawnej dużej wartości w podatku VAT na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Pierwszy Urząd Skarbowy w K. oraz Urząd Skarbowy w R., a w konsekwencji do uszczuplenia tej należności w wysokości co najmniej 609.031,53 zł, wynikającej z wartości podatku VAT z w/w faktur VAT, i tak:

- w okresie od 5 stycznia do 24 marca 2004 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 69 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) K. R., na łączną kwotę brutto 3.312.574,65 zł, w tym wartość podatku VAT 597.349,53 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w dniu 31 sierpnia 2004 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 1 nierzetelną fakturę VAT potwierdzającą fikcyjny zakup złomu od Firmy Handlowo – Produkcyjnej P.I.M.” P. K., na kwotę brutto 64.782,00 zł, w tym wartość podatku VAT 11.682,00 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

tj. o przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s i art. 6 § 2 k.k.s.

2. w okresie od 3 lutego do 12 października 2004 roku w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając czynnym ciągłym w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z T. S. (1), K. R., P. K., w celu udaremnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia oraz zajęcia, podjął prowadzenie działań polegających na przeniesieniu własności środków pieniężnych w ten sposób, że z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w B., nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) oraz na podstawie jednego dokumentu „KW”, przełał na rachunki bankowe swoich kontrahentów i wypłacił w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 197.676,03 zł, pochodzące z uszczuplenia należności publiczno-prawnej wynikającej z nieodprowadzonego podatku VAT, w celu udaremnienia stwierdzenia ich pochodzenia z przestępstwa fikcyjnego handlu złomem metali kolorowych i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, i tak:

- w okresie od 3 lutego do 22 marca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) przełał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 100.975,78 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. na rzecz firmy (...) K.R., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w dniu 03 lutego do 22 marca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...), przełał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 31.918,25 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. na rzecz firmy (...) K. R., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w dniu 12 października 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy(...), przełał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 56.782,00 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. na rzecz Firmy Handlowo Produkcyjnej (...) P. K., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w dniu 27 września 2004 roku, na podstawie jednego dokumentu „KW”, wypłacił w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 8.000,00 zł na rzecz Firmy Handlowo Produkcyjnej (...) P. K., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

2.M. J./J./ oskarżonej o to, że:

3. w okresie od 2 września 2003 roku do 30 listopada 2004 roku w K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego, wspólnie i w porozumieniu z P. K., J. M. i innymi ustalonymi osobami, na polecenie innej ustalonej osoby, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) Business (...) M.J. z/s w K., zatajała prawdę i podawała nieprawdę w deklaracjach podatkowych mających odzwierciedlać prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, składanych przed Pierwszym Urzędem Skarbowym w K. i w tym celu nabyła od niżej wymienionych firm, zaewidencjonowała i użyła jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 807 faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych, a pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto co najmniej 49.743.187,09 zł, przez co doszło do narażenia uszczuplenia należności publicznoprawnej dużej wartości w podatku VAT na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Urząd Skarbowy w B., Urząd Skarbowy w R., Urząd Skarbowy w P. i Urząd Skarbowy w K., a w konsekwencji do uszczuplenia tej należności w wysokości co najmniej 8.968.089,34 zł, wynikającej z wartości podatku VAT z w/w faktur VAT, i tak:

- w okresie od 2 września do 23 grudnia 2003 roku, nabyła i wprowadziła do ewidencji 63 nierzetelne faktury VAT potwierdzające zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) W.W., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 3.244.118,67 zł, w tym wartość podatku VAT 585.005,03 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 17 grudnia 2003 roku do 5 października 2004 roku, nabyła i wprowadziła do ewidencji 331 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy Handlowo – Produkcyjnej (...) P. K., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 20.784.439,07 zł, w tym wartość podatku VAT 3.746.020,02 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 1 marca do 30 listopada 2004 roku, nabyła i wprowadziła do ewidencji 333 nierzetelne faktury VAT potwierdzające zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy Zakład (...) J.M., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 23.079.924,23 zł, w tym wartość podatku VAT 4.161.953,56 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 5 stycznia do 1 marca 2004 roku, nabyła i wprowadziła do ewidencji 80 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) A. H., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 2.634.705,12 zł, w tym wartość podatku VAT 475.110,73 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

tj. o przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s i art. 6 § 2 k.k.s.

4. w okresie od 2 września 2003 roku do 16 grudnia 2004 roku w K. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając czynem ciągłym w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z P. K., J. M. oraz innymi ustalonymi osobami, na polecenie innej ustalonej osoby, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia oraz zajęcia, podjęła prowadzenie działań polegających na przeniesieniu własności środków pieniężnych w ten sposób, że z rachunków bankowych: nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B., nr (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. Oddział w K., nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A., nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś., nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. na rzecz M. J. i firmy (...) z/s w K. oraz na podstawie dokumentów „KW” i „KP” przelała na rachunki bankowe swoich kontrahentów i wypłaciła w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 47.474.190,49 zł, w tym w kwocie co najmniej 8.968.089,34 zł pochodzące z uszczuplenia należności publiczno-prawnej wynikającej z nieodprowadzonego podatku VAT, w celu udaremnienia stwierdzenia ich pochodzenia z przestępstwa fikcyjnego handlu złomem metali kolorowych i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, i tak:

- w okresie od 6 maja do 21 maja 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. na rzecz firmy (...) z/s w K., wypłaciła J. M., właścicielowi firmy Zakład (...) z/s w P., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 409.500,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 22 kwietnia do 30 czerwca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. na rzecz firmy (...) z/s w K., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. na rzecz firmy Zakład (...) J.M. z/s w P., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 296.110,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 24 marca do 16 grudnia 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) z/s w K., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy Zakład (...) J.M. z/s w P., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 5.888.409,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 1 kwietnia do 4 października 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz M. J., wypłaciła J. M., właścicielowi firmy Zakład (...) z/s w P., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 316.000,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 5 kwietnia do 16 grudnia 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz M. J., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w

Ś. na rzecz firmy Zakład (...) J. M. z/s w P., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 6.381.848,20 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 22 marca do 5 października 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) z/s w K., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank S.A. Oddział w K. na rzecz firmy Zakład (...) J. M.z/s w P., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 5.367.926,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w dniu 31 marca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. na rzecz firmy (...) z/s w K., wypłaciła P. K., właścicielowi firmy (...) „P.J.M.” z/s w R., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 41.000,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w dniu 19 kwietnia 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. na rzecz firmy (...) z/s w K., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. na rzecz firmy (...) „P.J.M.” P. K. z/s w R., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 500,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 20 stycznia do 25 listopada 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) z/s w K., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy (...) (...)P. K. z/s w R., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 6.192.143,40 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 19 marca do 30 listopada 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz M. J., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz firmy (...) „P.J.M.” P. K. z/s w R., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 5.009.703,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 1 kwietnia do 14 lipca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz M. J., wypłaciła P. K., właścicielowi firmy (...) (...) z/s w R., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 196.000,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 23 lutego do 5 października 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) z/s w K., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) „P.J.M.” P. K. z/s w R., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 6.801.840,18 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 24 marca do 11 maja 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) z/s w K., przelała na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) „P.J.M.” P. K. z/s w R., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 149.706,00 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 23 marca do 20 września 2004 roku, przekazała w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 2.193.371,14 zł na rzecz firmy (...) „P.J.M.” P. K. z/s w R., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 23 marca do 17 listopada 2004 roku, przekazała w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 2.306.792,20 zł na rzecz firmy Zakład (...) J. M., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 2 września 2003 roku do 23 lutego 2004 roku, przekazała w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 3.300.904,97 zł na rzecz firmy (...) W.W. z/s w B., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 23 lutego do 11 maja 2004 roku, przekazała w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 2.622.436,40 zł na rzecz firmy (...) A. H. z/s w B., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

5. w okresie od 2 września 2003 roku do 16 grudnia 2004 roku w K., jako właścicielka firmy (...) zajmującej się handlem złomem kolorowych, wspólnie i w porozumieniu z P. K., J.M. oraz innymi ustalonymi osobami, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, min. poświadczania nieprawdy w dokumentach i legalizacji środków płatniczych pochodzących z nielegalnego obrotu złomem i metalami kolorowymi, w ten sposób, iż odbierała pieniądze uzyskiwane z nielegalnych transakcji finansowych i przekazywał je dalszym osobom,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

3.T. C. oskarżonego o to, że:

6. w okresie od 5 stycznia 2004 roku do 18 kwietnia 2005 roku w B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. J., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) T. C. z/s w B., zatajał prawdę i podawał nieprawdę w deklaracjach podatkowych mających odzwierciedlać prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, składanych przed Drugim Urzędem Skarbowym w B. i w tym celu nabył od firmy (...) D. J., zaewidencjonował i użył jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 427 faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych, a pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto co najmniej 17.089.187,77 zł, przez co doszło do narażenia uszczuplenia należności publicznoprawnej dużej wartości w podatku VAT na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Drugi Urząd Skarbowy w K., a w konsekwencji do uszczuplenia tej należności w wysokości co najmniej 3.084.138,02 zł, wynikającej z wartości podatku VAT z w/w faktur VAT,

tj. o przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s i art. 6 § 2 k.k.s.

7. w okresie od 14 stycznia 2004 roku do 22 kwietnia 2005 roku w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając czynem ciągłym w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z D. J., w celu udaremnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia oraz zajęcia, podjął prowadzenie działań polegających na przeniesieniu własności środków pieniężnych w ten sposób, że z rachunku bankowego o numerze (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) T. C. oraz na podstawie 12 dokumentów „KW”, przelał na rachunek bankowy swojego kontrahenta i wypłacił w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 11.687.220,26 zł, w tym w kwocie co najmniej 3.084.138,02 zł pochodzące z uszczuplenia należności publicznoprawnej wynikającej z nieodprowadzonego podatku VAT, w celu udaremnienia stwierdzenia ich pochodzenia z przestępstwa fikcyjnego handlu złomem metali kolorowych i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, i tak:

- w okresie od 14 stycznia 2004 roku do 18 kwietnia 2005 roku, z rachunku bankowego o numerze (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) T. C. przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 11.435.605,50 zł na rachunek bankowy o numerze (...) prowadzony w (...) Bank S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) D. J., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 18 stycznia do 22 kwietnia 2005 roku, na podstawie 12 dokumentów KW przekazał w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 251.614,76 zł na rzecz firmy (...) D. J., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

4.H. S. oskarżonego o to, że:

8. w okresie od 7 lutego 2002 roku do 31 grudnia 2004 roku w Ś., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego, wspólnie i w porozumieniu z K. D., A. H. i innymi ustalonymi osobami, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) H. S. z/s w Ś., zatajał prawdę i podawał nieprawdę w deklaracjach podatkowych mających odzwierciedlać prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, składanych przed Urzędem Skarbowym w C. i w tym celu nabył od niżej wymienionych firm, zaewidencjonował i użył jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 939 faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych, a pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto co najmniej 41.822.795,17 zł, przez co doszło do narażenia uszczuplenia należności publicznoprawnej dużej wartości w podatku VAT na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Urząd Skarbowy w B., Urząd Skarbowy w G., Urząd Skarbowy w R., Urząd Skarbowy w C. i Urząd Skarbowy w K., a w konsekwencji do uszczuplenia należności publiczno prawnej dużej wartości w kwocie 7.539.638,47 zł, wynikającej z wartości podatku VAT z w/w faktur VAT, i tak:

- w okresie od 1 sierpnia do 23 grudnia 2002 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 60 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) M. M., na łączną kwotę brutto 1.022.724,48 zł, w tym wartość podatku VAT 184.425,73 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 3 kwietnia do 14 czerwca 2002 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 35 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) K.R., na łączną kwotę brutto 694.360,87 zł, w tym wartość podatku VAT 125.212,62 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 3 lutego do 19 września 2003 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 99 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) W. W., na łączną kwotę brutto 3.000.786,49 zł, w tym wartość podatku VAT 541.125,44 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 17 grudnia 2003 roku do 4 czerwca 2004 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 111 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od Firmy Handlowo – Produkcyjnej (...) P. K., na kwotę brutto 1.639.952,30 zł, w tym wartość podatku VAT 295.732,35 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 7 lutego 2002 roku do 19 grudnia 2003 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 436 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) -r” W. H., na kwotę brutto 30.640.603,08 zł, w tym wartość podatku VAT 5.525.174,33 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 2 lutego do 31 grudnia 2004 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 166 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) K. D., na kwotę brutto 4.297.752,51 zł, w tym wartość podatku VAT 775.004,56 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

- w okresie od 1 sierpnia do 18 grudnia 2003 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 32 nierzetelne faktury VAT potwierdzające fikcyjny zakup złomu od firmy (...) A. H., na kwotę brutto 526.615,44 zł, w tym wartość podatku VAT 92.963,44 zł, podczas gdy w rzeczywistości transakcji takich nie było,

tj. o przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.

9. w okresie od 28 marca 2002 roku do 31 stycznia 2005 roku w Ś. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstwa i czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z K. D., A. H. i innymi ustalonymi osobami, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia oraz zajęcia, podjął prowadzenie działań polegających na przeniesieniu własności środków pieniężnych w ten sposób, że z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w

(...) Bank (...) S.A., nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A., nr (...) prowadzonego Banku (...) S.A. na rzecz firmy PW (...) H. S. oraz na podstawie 23 dokumentów „KW” przelał na rachunki bankowe swoich kontrahentów i wypłacił w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 26.830.111,88 zł, w tym w kwocie co najmniej 7.539.638,47 zł pochodzące z uszczuplenia należności publiczno-prawnej wynikającej z nieodprowadzonego podatku VAT, w celu udaremnienia stwierdzenia ich pochodzenia z przestępstwa fikcyjnego handlu złomem metali kolorowych i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, i tak:

- w okresie od 28 marca 2002 roku do 2 marca 2004 roku, przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 18.723.067,80 zł na rachunek bankowy prowadzony na rzecz firmy (...) W. H., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 30 września 2002 roku do 5 marca 2003 roku, przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 826.069,25 zł na rachunek bankowy prowadzony na rzecz firmy (...) M. M., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 18 czerwca 2002 roku do 30 lipca 2002 roku, przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 608.796,74 zł na rachunek bankowy prowadzony na rzecz firmy (...) K. R., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 19 lutego 2003 roku do 6 listopada 2003 roku, przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 1.891.701,77 zł na rachunek bankowy prowadzony na rzecz firmy (...) W. W., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 20 listopada 2003 roku do 2 marca 2004 roku, przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 105.475,00 zł na rachunek bankowy prowadzony na rzecz firmy PHU (...) A. H., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 26 stycznia 2004 roku do 1 czerwca 2004 roku, przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 1.377.926,89 zł na rachunek bankowy prowadzony na rzecz firmy P.I.M.” P. K., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 1 marca 2004 roku do 31 stycznia 2005 roku, przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 2.922.579,40 zł na rachunek bankowy prowadzony na rzecz firmy (...) K. D., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 23 sierpnia 2004 roku do 27 grudnia 2004 roku, na podstawie 16 dokumentów KW przekazał w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 302.969,14 zł na rzecz firmy (...) K. D., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 12 grudnia 2003 roku do 27 lipca 2004 roku, na podstawie 7 dokumentów KW przekazał w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 71.525,89 zł na rzecz firmy (...) (...) P. K., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

10. w okresie od lutego 2002 roku do stycznia 2005 roku, w Ś. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, między innymi poświadczania nieprawdy w dokumentach i legalizacji środków płatniczych pochodzących z nielegalnego obrotu złomem i metalami kolorowymi, w ten sposób, że na potrzeby dokonywanych fikcyjnych transakcji polecił zarejestrować firmy, otworzyć rachunki bankowe, dokonywać wypłat, przekazywał wymienionym dane służące do wypełnienia faktur,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.

5.M. K. oskarżonego o to, że:

11. w okresie od 7 stycznia 2002 roku do 22 sierpnia 2005 roku w C., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. K. z/s w C., podając w złożonych w Urzędzie Skarbowym w C. deklaracjach podatkowych VAT – 7 nieprawdę, co do kwoty podatku naliczonego uprawniającej do obniżenia kwoty podatku należnego, wynikającej z przyjętych i zaewidencjonowanych w dokumentacji księgowej firmy 219 nierzetelnych faktur VAT mających dokumentować zakup od firm: (...) M. M. z/s w B., Przedsiębiorstwo (...) s.c. M. M., W. O. z/s w B., (...) K. R. z/s w K., (...) K.R. z/s w G. i (...) .H.U. (...) T. G. z/s w B. złomu metali kolorowych o łącznej wartości brutto 2.508.300,60 zł w tym 452.316,50 zł wartości podatku VAT, który faktycznie nie został odprowadzony, zaś towar pochodził z nieujawnionego źródła przy czym jego pochodzenie dokumentować miały wskazane nierzetelne faktury wystawione przez w/w firmy, naraził na uszczuplenie podatek VAT w kwocie łącznej 452.316,50 zł na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Urząd Skarbowy w B., Urząd Skarbowy w G. i Pierwszy Urząd Skarbowy w K., jednocześnie powodując uszczuplenie należności publiczno prawnej z tego tytułu w dużej wartości w kwocie 452.316,50 zł, i tak:

- w okresie od 7 stycznia do 15 czerwca 2002 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 47 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) K.R. z/s w G., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 627.578,60 zł, w tym wartość podatku VAT 113.169,90 zł,

- w okresie od 25 lipca do 31 grudnia 2002 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 61 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) M. M. z/s w B., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 584.011,87 zł, w tym wartość podatku VAT 105.313,62 zł,

- w okresie od 17 lutego do 28 sierpnia 2003 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 70 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy Przedsiębiorstwo (...) s.c. M. W. O. z/s w B., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 637.300,92 zł, w tym wartość podatku VAT 114.923,12 zł,

- w okresie od 14 listopada 2003 roku do 17 stycznia 2004 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 18 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) K.R. z/s w K., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 274.377,02 zł, w tym wartość podatku VAT 49.477,82 zł,

- w okresie od 10 marca do 22 sierpnia 2005 roku, nabył i wprowadził do ewidencji 23 nierzetelne faktury VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy F.H.U. (...) T. G. z/s w B., a w rzeczywistości pochodzącego z nieujawnionego źródła, na łączną kwotę brutto 385.032,19 zł, w tym wartość podatku VAT 69.432,04 zł,

tj. o przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.

12. w okresie od 5 grudnia 2001 roku do 24 sierpnia 2005 roku w C. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając czynem ciągłym w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstwa i czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia oraz zajęcia, podjął prowadzenie działań polegających na przeniesieniu własności środków pieniężnych w ten sposób, że z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy PW (...) M. K. oraz na podstawie 21 sztuk dokumentów „KW” i „KP”,

wypłacił w gotówce i przelał na rachunki bankowe swoich kontrahentów środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 1.496.802,98 zł, w tym w kwocie co najmniej 452.316,50 zł pochodzące z uszczuplenia należności publiczno-prawnej wynikającej z nieodprowadzonego podatku VAT, w celu udaremnienia stwierdzenia ich pochodzenia z przestępstwa fikcyjnego handlu złomem metali kolorowych i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, i tak:

- w okresie od 5 grudnia 2001 roku do 9 lipca 2002 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy PW (...) M. K. przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 177.061,74 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) K.R. tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiot,u

- w okresie od 10 września 2002 roku do 11 marca 2003 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy PW (...) M. K. przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 280.734,94 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) M. M., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 31 marca do 9 października 2003 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy PW (...) M. K. przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 378.506,84 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. na rzecz firmy Przedsiębiorstwo (...) S.C. M. M. – W. O., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w dniu 15 grudnia 2003 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy PW (...) M. K. przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 27.401,69 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. na rzecz firmy (...) K. R., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 1 kwietnia do 24 sierpnia 2005 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy PW (...) M. K. przelał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 385.032,19 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...) H.U. (...) T. G., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 30 lipca 2002 roku do 20 grudnia 2002 roku na podstawie 10 sztuk dokumentów (...), wypłacił w gotówce firmie (...) M. M. środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 115.563,21 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w okresie od 17 marca 2003 roku do 19 sierpnia 2003 roku na podstawie 11 sztuk dokumentów „KW” i „KP” wypłacił w gotówce firmie Przedsiębiorstwo (...) S.C. M. M. – W. O., środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 132.502,37 zł, tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

13. w okresie od grudnia 2001 roku do sierpnia 2005 roku, w C. jako właściciel firmy PW (...) zajmującej się handlem złomem kolorowym, wspólnie z innymi ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, między innymi poświadczania nieprawdy w dokumentach i legalizacji środków płatniczych pochodzących z nielegalnego obrotu złomem i metalami kolorowymi, w ten sposób, że na potrzeby dokonywanych fikcyjnych transakcji przyjmował nierzetelne faktury, które następnie ewidencjonował w dokumentacji księgowej, odbierał pieniądze uzyskiwane z nielegalnych transakcji,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

6.G. J. oskarżonego o to, że:

14. w okresie od 5 stycznia do 27 sierpnia 2004 roku w Ś. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając czynem ciągłym w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia

przestępstwa stałe źródło dochodu, w porozumieniu z innymi osobami, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia oraz zajęcia, podjął prowadzenie działań polegających na przeniesieniu własności środków pieniężnych w ten sposób, że z rachunku bankowego o numerze (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w Ś. oraz z rachunku bankowego o numerze (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. oraz na podstawie 31 dokumentów „KW” przełał na rachunki bankowe swoich kontrahentów i wypłacił w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 2.747.993,13 zł, w tym w kwocie co najmniej 562.252,05 zł pochodzące z uszczuplenia należności publiczno-prawnej wynikającej z nieodprowadzonego podatku VAT, w celu udaremnienia stwierdzenia ich pochodzenia z przestępstwa fikcyjnego handlu złomem metali kolorowych i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, i tak:

- w okresie od 29 stycznia do 27 sierpnia 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz firmy PHU (...) G. J. przełał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 830.500,00 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. Oddział w C. na rzecz firmy (...) (...) P. K., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 12 marca do 26 sierpnia 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz firmy (...) G. J. przełał środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 1.500.557,50 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz firmy (...) (...) P. K., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w okresie od 10 lutego do 2 marca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś. na rzecz firmy (...) G. J., właściciel firmy (...) (...) P. K. wypłacił w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 78.000,00 zł, pochodzące z fikcyjnej sprzedaży złomu metali kolorowych.

- w okresie od 5 stycznia do 9 marca 2004 roku, na podstawie 31 dokumentów (...) przekazał w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 338.915,63 zł na rzecz firmy (...) (...) P. K., tytułem fikcyjnego zakupu złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Katowicach orzekł w sposób następujący:

1. na mocy art. 113§ 1 kks w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kk umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonemu **M. G.** o czyn z art. 18 §3 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569) w zw. z art. 37 §1 pkt 1 kks w zw. z art. 62 §2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 2 §2 kks polegający na tym, że w okresie od 5 stycznia do 31 sierpnia 2004 roku w C., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) S.C. M. T. S. z/s w C., w zamiarze, aby inna ustalona osoba popełniła czyn zabroniony polegający na uchyleniu się od opodatkowania i nie ujawnieniu właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania i w konsekwencji narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 609.031,53 zł z tytułu obrotu złomem metali kolorowych pochodzącego z nieujawnionego źródła, ułatwił popełnienie tego czynu, w ten sposób, iż zaewidencjonował i użył jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 70 faktur VAT potwierdzających zakup towaru na łączną kwotę brutto 3.377.356,65 zł i tak:

- w okresie od 5 stycznia do 24 marca 2004 roku, wprowadził do ewidencji 69 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) K.R., na łączną kwotę brutto 3.312.574,65 zł, w tym wartość podatku VAT 597.349,53 zł

- w dniu 31 sierpnia 2004 roku, wprowadził do ewidencji 1 nierzetelną fakturę VAT potwierdzającą fikcyjny zakup złomu od Firmy Handlowo – Produkcyjnej (...) P. K., na kwotę brutto 64.782,00 zł, w tym wartość podatku VAT 11.682,00 zł;

2. uznał oskarżonego **M. G.** za winnego tego, że w okresie od 3 lutego do 12 października 2004 r. w B. i innych miastach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, przekazał środki finansowe w łącznej kwocie 197.676,03 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na uszczupleniu należności publiczno-prawnej w podatku od towarów i usług na skutek nieujawnienia właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania i tak:

- w okresie od 3 lutego do 22 marca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...), przelał środki płatnicze w łącznej kwocie 100.975,78 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. na rzecz firmy (...) K.R., tytułem zapłaty za fikcyjny zakup złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w dniu 03 lutego do 22 marca 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...), przelał środki płatnicze w łącznej kwocie 31.918,25 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. na rzecz firmy (...) K.R., tytułem zapłaty za fikcyjny zakup złomu metali kolorowych od w/w podmiotu

- w dniu 12 października 2004 roku, z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w B. na rzecz firmy (...), przelał środki płatnicze w łącznej kwocie 56.782,00 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. na rzecz Firmy Handlowo Produkcyjnej (...) P. K., tytułem zapłaty za fikcyjny zakup złomu metali kolorowych od w/w podmiotu,

- w dniu 27 września 2004 roku, na podstawie jednego dokumentu „KW”, wypłacił w gotówce środki płatnicze w łącznej kwocie co najmniej 8.000,00 zł na rzecz Firmy Handlowo Produkcyjnej (...) P. K., tytułem zapłaty za fikcyjny zakup złomu metali kolorowych od w/w podmiotu, czym wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 299 § 1 i §5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k. i za to na mocy art. 299 §5 kk w zw. z art. 65 §1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu M. G. na poczet orzeczonej w pkt 2 kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 listopada 2008 r. do dnia 27 maja 2009 r.;

4. na mocy art. 113§ 1 kks w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kk umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonej **M. J.** o czyn z art. 18 §3 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569) w zw. z art. 37 §1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 62 §2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 2 §2 kks polegający na tym, że w okresie od 2 września 2003 r. do 30 listopada 2004 r. w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. M., P. K., innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą „(...) M. J., w zamiarze, aby inna ustalona osoba popełniła czyn zabroniony polegający na uchyleniu się od opodatkowania i nie ujawnieniu właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania i w konsekwencji narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnej dużej wartości w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 8.968.089,34 zł z tytułu obrotu złomem metali kolorowych pochodzącego z nieujawnionego źródła, ułatwiła popełnienie tego czynu, w ten sposób, iż zaewidencjonowała i użyła jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 807 faktur VAT potwierdzających zakup towaru na łączną kwotę brutto 49.743.187,09 zł i tak:

- w okresie od 2 września do 23 grudnia 2003 roku, wprowadziła do ewidencji 63 nierzetelne faktury VAT potwierdzające zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) W. W., na łączną kwotę brutto 3.244.118,67 zł, w tym wartość podatku VAT 585.005,03 zł

- w okresie od 17 grudnia 2003 roku do 5 października 2004 roku, wprowadziła do ewidencji 331 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy Handlowo – Produkcyjnej(...) P. K., , na łączną kwotę brutto 20.784.439,07 zł, w tym wartość podatku VAT 3.746.020,02 zł

- w okresie od 1 marca do 30 listopada 2004 roku, wprowadziła do ewidencji 333 nierzetelne faktury VAT potwierdzające zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy Zakład (...) J.M., na łączną kwotę brutto 23.079.924,23 zł, w tym wartość podatku VAT 4.161.953,56 zł

- w okresie od 5 stycznia do 1 marca 2004 roku, wprowadziła do ewidencji 80 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) A. H., na łączną kwotę brutto 2.634.705,12 zł, w tym wartość podatku VAT 475.110,73 zł;

5. uznał oskarżoną **M. J.** za winną tego, że w okresie od 2 września 2003 r. do 16 grudnia 2004 r w K. i innych miastach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. M., P. K., innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, z rachunków bankowych prowadzonych na rzecz M. J.i firmy (...) z/s w K. o nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B., o nr (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. Oddział w K., o nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A., o nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś., o nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K., środki finansowe w łącznej kwocie 8.968.089,34 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na uszczupleniu należności publiczno-prawnej w podatku od towarów i usług na skutek, nieujawnienia właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, wypłacała i przekazywała ustalonej osobie oraz przekazywała je na rachunki prowadzone na rzecz firmy Zakład (...) J. M. z/s w P. o nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. o nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. Oddział w C., o nr (...) w (...) Bank (...) S.A. Oddział w Ś., o nr (...) prowadzony w (...) Bank S.A. Oddział w K., na rzecz firmy (...) P. K. z/s w R. o nr (...) prowadzony w Banku (...) SA, o nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. Oddział w C., o nr (...) prowadzony w (...) Bank (...), (...) prowadzony w (...) Bank SA Oddział w K., o nr (...) prowadzony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. tytułem zapłaty za fikcyjny zakup złomu metali kolorowych, czym wyczerpała ustawowe znamiona występku z art. 299 §1 i §5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 299§5 kk w zw. z art. 65§1 kk oraz art. 33 §2 i § 3 kk skazał ją na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

6. uznał oskarżoną M.J. za winną tego, że w okresie od 2 września 2003 r. do 16 grudnia 2004 r. w K. i innych miastach brała udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego oraz przestępstwa prania pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, czym wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258§1 kk i za to na mocy art. 258 §1 kk skazuje ją na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. na mocy art. 85 § 1 i § 2 kk, art. 86§1 kk w miejsce kar orzeczonych w pkt 5 i 6 wymierzył oskarżonej M.J. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

8. na mocy art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej M. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 9 listopada 2005 r. do dnia 13 sierpnia 2007 r.

9.uznał oskarżonego **T. C.** za winnego tego, że w okresie od 5 stycznia 2004 r. do 18 kwietnia 2005 r w B. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. J., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą R. T. C. w zamiarze, aby inna ustalona osoba popełniła czyn zabroniony polegający na uchyleniu się od opodatkowania i nie ujawnieniu właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania i w konsekwencji narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku od towarów i usług wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.084.138,02 zł z tytułu obrotu złomem metali kolorowych pochodzącego z nieujawnionego źródła, ułatwił popełnienie tego czynu, w ten sposób, iż zaewidencjonował i użył jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 427 faktur VAT wystawionych przez (...)D. J. potwierdzających

zakup towaru na łączną kwotę brutto 17.089.187,77 zł, czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 18 §3 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569) w zw. z art. 37 §1 pkt 1 kks w zw. z art. 62 §2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 2 §2 kks i za to na mocy art. 19 §1 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54§1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569) w zw. z art. 7§2 kks oraz art. 23§1 i §3 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

10. uznał oskarżonego **T. C.** za winnego tego, że w okresie od 14 stycznia 2004 r. do 22 kwietnia 2005 r. w B. i innych miastach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, przyjął na rachunek bankowy prowadzony na rzecz R. w (...) Bank SA o nr (...) w środki finansowe pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na uszczupleniu należności publiczno-prawnej w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 3.084.138,02 zł na skutek nieujawnienia właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania a następnie wypłacał je i przekazywał ustalonej osobie, oraz przekazywał na rachunek prowadzony na rzecz (...)D. J. w (...) Bank SA o nr (...) tytułem zapłaty za fikcyjny zakup, czym wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 299 § 1 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 299 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

11. na mocy art. 39 §1 i §2 kks wymierzył oskarżonemu T. C. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

12. na mocy art. 63§ 1 kk zaliczył oskarżonemu T. C. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 czerwca 2005 r do dnia 4 lipca 2005 r. i od dnia 8 listopada 2005 r do dnia 12 października 2006 r.;

13. uznał oskarżonego **H. S.** za winnego tego, że w okresie od 7 lutego 2002 r. do 31 grudnia 2004 r. w Ś., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) H. S. w zamiarze, aby inna ustalona osoba popełniła czyn zabroniony polegający na uchyleniu się od opodatkowania i nie ujawnieniu właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania i w konsekwencji narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnej w podatku od towarów i usług wielkiej wartości w łącznej kwocie 7.539.638,47 zł z tytułu obrotu złomem metali kolorowych pochodzącego z nieujawnionego źródła, ułatwił popełnienie tego czynu, w ten sposób, iż zaewidencjonował i użył jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 939 faktur VAT potwierdzających zakup towaru na łączną kwotę brutto 41.822.795,17 zł i tak:

- w okresie od 1 sierpnia do 23 grudnia 2002 roku, wprowadził do ewidencji 60 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) M. M., na łączną kwotę brutto 1.022.724,48 zł, w tym wartość podatku VAT 184.425,73 zł,

- w okresie od 3 kwietnia do 14 czerwca 2002 roku, wprowadził do ewidencji 35 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) K.R., na łączną kwotę brutto 694.360,87 zł, w tym wartość podatku VAT 125.212,62 zł,

- w okresie od 3 lutego do 19 września 2003 roku, wprowadził do ewidencji 99 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) W. W., na łączną kwotę brutto 3.000.786,49 zł, w tym wartość podatku VAT 541.125,44 zł,

- w okresie od 17 grudnia 2003 roku do 4 czerwca 2004 roku, wprowadził do ewidencji 111 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od Firmy Handlowo – Produkccyjnej (...) P. K., na kwotę brutto 1.639.952,30 zł, w tym wartość podatku VAT 295.732,35 zł,

- w okresie od 7 lutego 2002 roku do 19 grudnia 2003 roku, wprowadził do ewidencji 436 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) -r” W. H., na kwotę brutto 30.640.603,08 zł, w tym wartość podatku VAT 5.525.174,33 zł,

- w okresie od 2 lutego do 31 grudnia 2004 roku, wprowadził do ewidencji 166 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających fikcyjny zakup złomu od firmy (...) K. D., na kwotę brutto 4.297.752,51 zł, w tym wartość podatku VAT 775.004,56 zł,

- w okresie od 1 sierpnia do 18 grudnia 2003 roku, wprowadził do ewidencji 32 nierzetelne faktury VAT potwierdzające fikcyjny zakup złomu od firmy (...) A. H., na kwotę brutto 526.615,44 zł, w tym wartość podatku VAT 92.963,44 zł, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18 §3 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569) w zw. z art. 37 §1 pkt 1 i §5 kks w zw. z art. 62 §2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 2 §2 kks i za to na mocy art. 19 §1 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54 §1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569). w zw. z art. 7§2 kks oraz art. 23§1 i §3 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 300 (trzysta) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

14. uznał oskarżonego **H. S.** za winnego tego, że w okresie od 28 marca 2002 r. do 31 stycznia 2005 r. w Ś. i innych miastach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, z rachunków bankowych prowadzonych na rzecz (...) o nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A., nr (...) prowadzonego w (...) Bank (...) S.A., nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. środki finansowe pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na uszczupleniu należności publiczno-prawnej w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 7.539.638,47 zł, na skutek nieujawnienia właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, wypłacał i przekazywał ustalonej osobie oraz przekazywał je na rachunki prowadzone na rzecz firmy (...) W. H., (...) M. M., (...) K. R., (...) W. W., PHU (...) A. H.(...) P. K. (...) K. D. tytułem zapłaty za fikcyjny zakup złomu, czym wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 299 § 1 i §5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k. i za to na mocy art. 299 §5 kk w zw. z art. 65§1 kk skazał go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

15.uznał oskarżonego **H. S.** za winnego tego, że w okresie od lutego 2002 roku do stycznia 2005 roku, w Ś. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstwa skarbowego oraz przestępstwa prania pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, w ten sposób, że na potrzeby dokonywanych fikcyjnych transakcji polecił zarejestrować firmy, otworzyć rachunki bankowe, dokonywać wypłat, przekazywał wymienionym dane służące do wypełnienia faktur, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i za to na mocy art. 258§3 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

16. na mocy art. 39 §1 i §2 kks wymierzył oskarżonemu H. S. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

17. na mocy art. 63 §1 kk zaliczył oskarżonemu H. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 20 marca 2006 r. do 25 stycznia 2007 r.;

18.uznał oskarżonego **M. K.** za winnego tego, że w okresie od 7 stycznia 2002 r. do 22 sierpnia 2005 r. w C., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu

z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...)M. K. w zamiarze, aby inna ustalona osoba popełniła czyn zabroniony polegający na uchyleniu się od opodatkowania i nie ujawnieniu właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania i w konsekwencji narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku od towarów i usług dużej wartości w łącznej kwocie 452.316,50 zł z tytułu obrotu złomem metali kolorowych pochodzącego z nieujawnionego źródła, ułatwił popełnienie tego czynu, w ten sposób, iż zaewidencjonował i użył jako autentyczne wystawione w sposób nierzetelny dokumenty w postaci 939 faktur VAT potwierdzających zakup towaru na łączną kwotę brutto 2.508.300,60 zł i tak:

- w okresie od 7 stycznia do 15 czerwca 2002 roku, wprowadził do ewidencji 47 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) K. R. z/s w G., na łączną kwotę brutto 627.578,60 zł, w tym wartość podatku VAT 113.169,90 zł,

- w okresie od 25 lipca do 31 grudnia 2002 roku, wprowadził do ewidencji 61 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) M. M. z/s w B., , na łączną kwotę brutto 584.011,87 zł, w tym wartość podatku VAT 105.313,62 zł,

- w okresie od 17 lutego do 28 sierpnia 2003 roku, wprowadził do ewidencji 70 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy Przedsiębiorstwo (...) s.c. M. M.– W. O. z/s w B., , na łączną kwotę brutto 637.300,92 zł, w tym wartość podatku VAT 114.923,12 zł,

- w okresie od 14 listopada 2003 roku do 17 stycznia 2004 roku, wprowadził do ewidencji 18 nierzetelnych faktur VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) K. R. z/s w K., na łączną kwotę brutto 274.377,02 zł, w tym wartość podatku VAT 49.477,82 zł,

- w okresie od 10 marca do 22 sierpnia 2005 roku, wprowadził do ewidencji 23 nierzetelne faktury VAT potwierdzających zakup towaru w postaci złomu metali kolorowych od firmy (...) T. G. z/s w B., , na łączną kwotę brutto 385.032,19 zł, w tym wartość podatku VAT 69.432,04 zł, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18 §3 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569) w zw. z art. 37 §1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 62 §2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 2 §2 kks i za to na mocy art. 19§1 kk w zw. z art. 20 §2 kks w zw. z art. 54 §1 kks w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24.07.2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz 1569) w zw. z art. 7§2 kks, art. 23§1 i §3 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych

19. uznał oskarżonego **M. K.** za winnego tego, że w okresie od 7 stycznia 2002 r. do 24 sierpnia 2005 r w C. i innych miastach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami ustalonymi i nieustalonymi osobami, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz (...) M. K. w (...) Bank (...) o nr (...) środki finansowe w łącznej kwocie 452.316,50 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na uszczupleniu należności publiczno-prawnej w podatku od towarów i usług na skutek nieujawnienia właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, przekazywał na rachunki prowadzone na rzecz firmy (...) K. R., (...) K. R., PW (...) S.C. M. M., W. O., (...) M. M., (...) T. G. tytułem zapłaty za fikcyjny zakup, czym wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 299 § 1 i §5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k. i za to na mocy art. 299§5 kk przy zast. art. 65 §1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

20. uznał oskarżonego **M. K.** za winnego tego, że w okresie od 7 stycznia 2002 r do 24 sierpnia 2005 r. w K. i innych miastach brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego oraz przestępstwa prania pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, czym

wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258§1 kk i za to na mocy art. 258 §1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

21. na mocy art. 39§1 i §2 kks wymierzył oskarżonemu M. K. karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

22. na mocy art. 63 §1 kk zaliczył oskarżonemu M. K. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 marca 2006 r. do dnia 11 marca 2008 r .

23. uznał oskarżonego **G. J.** za winnego tego, że w okresie od 5 stycznia do 27 sierpnia 2004 w Ś. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, środki finansowe w łącznej kwocie 531.421,45 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na uszczupleniu należności publiczno-prawnej w podatku od towarów i usług na skutek nieujawnienia właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, wypłacał z rachunków bankowych prowadzonych na rzecz (...) G. J. w Banku (...) SA o nr (...) i (...) Bank (...) o nr (...) i (...) i przekazywał innej ustalonej osobie oraz przekazywał je na rachunki prowadzone na rzecz (...) P. K. w Banku (...) SA o nr (...) i (...) Banku (...) o nr (...) tytułem zapłaty za fikcyjny zakup złomu, czym wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 299 § 1 i §5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw z art. 12 kk i za to na mocy art. 299§5 kk w zw. z art. 65 §1 kk oraz art. 33 § 2i §3 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych;

24. na mocy art. 69 §1, §2 i §3 kk, art.70 §2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego **G. J.** warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, a na mocy art. 73§2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. oddał oskarżonego **G. J.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

25. na mocy art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 3.690 (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt) złotych, w tym należny podatek Vat, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu osk. M. G.;

26. na mocy art. 627 kpk i art. 2 ust 1. pkt 4 i 5 oraz 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973 r 9Dz. U nr 49poz 223 ze zm.) zasądził na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłaty:

- od oskarżonego M. G. kwotę 4.046 (cztery tysiące czterdzieści sześć) złotych;

-od oskarżonego T. C. kwotę 2.156 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt sześć) złotych,

-od oskarżonej M. J. kwotę 2.356 (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć) złotych,

- od oskarżonego H. S. kwotę 4.056 (cztery tysiące pięćdziesiąt sześć) złotych,

-od oskarżonego M. K. kwotę 3.656 (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć) złotych

-od oskarżonego G. J. kwotę 1.356 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt sześć) złotych.

Wyrok został zaskarżony apelacjami obrońców oskarżonych M. G., M. J., H. S., M. K., G. J. oraz apelacją prokuratora w części tj. w punktach 1,4,8,9,11,13,16,18,21,24 na niekorzyść oskarżonych T. C., M. G.,M. J., H. S., M. K., G. J..

Obrońca oskarżonego M. G. zaskarżył wyrok w punkcie 2, 3 i 26. Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia poprzez uznanie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art.299§1 i 5 k.k. oraz, że z popełnionego przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodów, zarzucił też obrazę przepisu art.424§1 k.k. W konkluzji wniósł o zmianę wyroku w pkt. 2 i uniewinnienie oskarżonego od

przestępstwa z art.299§1 i 5 k.k. w zw. z art.65§1 k.k., a nadto uchylenie rozstrzygnięć zawartych w punkcie 3 i 26 w części dotyczącej M. G..

Obrońca oskarżonej M.J. zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego a to art.18§3 k.k. w zw. z art.20§2 k.k.s. w zw. z art.54§1 k.k.s. w zw. z art.62§2 k.k.s. w zw. z art.7§1 k.k.s. w zw. z art.6§2 k.k.s. w zw. z art.2§2 k.k.s. oraz art.299§1 i 5 k.k. poprzez przyjęcie, iż oskarżona dopuściła się tych przestępstw,

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art.410 k.p.k., art. 4 k.p.k. i 5§2 k.p.k. w zw. z art.410 k.p.k.,

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż oskarżona dopuściła się popełnienia zarzucanych mu czynów i miała świadomość, iż uczestniczyła w przestępczym procederze obrotu złodem niewiadomego pochodzenia, nadto, że brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej.

Z ostrożności procesowej obrońca zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej. Wniósł o uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, alternatywnie o znaczne złagodzenie orzeczonych kar pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego M. K. zarzucił obrazę przepisów postępowania a to art.5§1 i 2 k.p.k., art.7 k.p.k., art.193§1 k.p.k. w zw. z art.201 k.p.k., art.424§1 pkt.1 i 2 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wyroku poprzez ustalenie, że swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstw określonych w pkt.18,19 i 20 wyroku. Obrońca wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego H. S. zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego a to art.4, 410 i 424§1 pkt.1 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym przyjęciu, iż oskarżony kierował zorganizowaną grupą przestępczą, a nadto rażąco niewspółmierność kary. Wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę wyroku poprzez złagodzenie orzeczonej kary do wymiaru pozwalającego na jej warunkowe zawieszenie. Wniósł też o umorzenie postępowania o przestępstwo skarbowe opisane w punkcie 13 wyroku wobec przedawnienia jego karalności.

Obrońca oskarżonego G. J. zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art.424§1 i 2 k.p.k., art.7 k.p.k. w zw. z art.4 k.p.k. w zw. z art.410 k.p.k., a nadto obrazę prawa materialnego tj. art.299§1 i 5 k.k. wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wyrok został też zaskarżony apelacją prokuratora, który zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, wskazanych w środku odwoławczym, a związanych z właściwą podstawą prawną wymiaru kar, obrazę przepisów postępowania tj. art. 17§1 pkt.6 k.p.k. poprzez nieprzywołanie tej normy w pkt.1 i 4 wyroku jako podstawy, nadto błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w pkt.1,4,8,11 poprzez przyjęcie, iż M. G., M.J., T. C., H. S., M. K., G. J. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona art.18§3 k.k. w zw. z art.54§1 k.k.s. w zw. z art.37§1 pkt.1 i 5 k.k.s. w zw. z art.62§2 k.k.s. w zw. z art.7§1 k.k.s. w zw. z art.6§2 k.k.s., podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje, iż wyczerpali oni znamiona art.56§1 k.k.s. w zw. z art.37§1 pkt.1 i 5 k.k.s. w zw. z art.62§2 k.k.s. w zw. z art.7§1 k.k.s. w zw. z art.6§2 k.k.s. Podnosząc te zarzuty prokurator wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Z wniesionych apelacji częściowo zasadna okazała się apelacja prokuratora i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku. Apelacje obrońców w znacznej części były bezzasadne, niemniej zarówno one, jak i apelacja prokuratora, skutkowałą

częściowym uchyleniem wyroku i umorzeniem postępowania, a w następstwie tego rozstrzygnięcia niezbędnymi korektami wyroku.

Ponieważ większość apelacji obrońców oskarżonych zawiera zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych i naruszenia przepisów prawa procesowego, należy na wstępie stwierdzić, iż generalnie nie zasługiwały one na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. zmiana lub uchylenie orzeczenia Sądu I instancji może nastąpić nie w przypadku każdej obrazy przepisów postępowania, i nie w przypadku każdego błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, lecz jedynie wówczas, gdy obraza taka lub błąd mogły mieć wpływ na treść orzeczenia. Nie wystarcza zatem gołosłowne powołanie przepisu, który zdaniem skarżącego został naruszony, bądź też stawianie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wpływ uchybienia na treść orzeczenia musi zostać uprawdopodobniony. Obrońcy oskarżonych powołując się na obrazę przepisów prawa procesowego, nie wykazali na czym miało polegać naruszenie danego przepisu i jaki ewentualnie mogło ono mieć wpływ na treść orzeczenia, zarzuty te nie mogły zatem zostać ocenione jako zasadne.

Przypomnieć należy, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych i niewiarygodności innych dowodów pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli tylko jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonych, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Nie może dowodzić naruszenia art. 7 k.p.k. przedstawiana przez skarżących jednostronna i niepełna ocena dowodów, w oderwaniu od całego materiału dowodowego.

Za bezzasadne należało uznać zarzuty obrazy art. 424 k.p.k. Należy zaznaczyć, że obraza przepisu postępowania w postaci art. 424 k.p.k., nie może mieć wpływu na treść orzeczenia, jak wymaga tego art. 438 pkt. 2 k.p.k., skoro pisemne motywy sporządza się po wydaniu orzeczenia. Pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku, wbrew zarzutom apelacji, spełnia wymogi powołanego przepisu, jest pełne, wszechstronne, w sposób jasny i zrozumiały przedstawia tok rozumowania Sądu, dając możliwość należytej kontroli odwoławczej. Dodać należy, że zgodnie z przepisem art. 455a k.p.k. obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku nie wolno uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k.

Wnioski, jakie Sąd wyprowadził z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie uchybiają ani regułom logicznego rozumowania, ani wskazaniom wiedzy, czy też zasadom doświadczenia życiowego. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne są poprawne i mają oparcie w zebranych i powołanych przez Sąd dowodach. Przypomnieć w tym miejscu należy utrwalony zarówno w doktrynie, jak i judykaturze pogląd, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy głównej mogą być skutecznie zakwestionowane tylko wtedy, gdyby zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiadała prawidłowości logicznego rozumowania, nadto gdyby Sąd pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nie ujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, wewnętrznie sprzeczne lub sprzeczne z regułami logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami Sądu wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz do wykazania jakich konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się Sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość przeciwstawienia ustaleniom Sądu odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dopuszczeniu się przez Sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

Stwierdzić należy, że obrońcy usiłowali przede wszystkim wykazać, iż ich klienci prowadzili legalną, a nie fikcyjną działalność gospodarczą polegającą na hurtowym obrocie złomem, skupie i sprzedaży złomu, że kwestionowane transakcje miały rzeczywiście miejsce i że nie mieli oni świadomości tego, by faktury miały charakter fikcyjny, nie odzwierciedlający prawdy. Obrońcy nie byli w stanie jednak w sposób skuteczny podważyć ocen i ustaleń Sądu Okręgowego w tym zakresie, a brak rzeczowych argumentów po stronie skarżących spowodował, że trudno było się do nich bliżej odnieść. Kontrola odwoławcza potwierdziła, że Sąd Okręgowy w sposób bardzo dokładny i wszechstronny przeanalizował cały materiał dowodowy, wskazał którym dowodom, w jakim zakresie i dlaczego daje wiarę, a którym takiej wiary odmawia. Przy ocenie dowodów Sąd w pełni respektował zasadę swobodnej

oceny dowodów wyrażoną w art.7 k.p.k., uwzględniał zasady logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. obrońcy próbując podważać te oceny, zupełnie przeoczyli to, iż Sąd w żadnym fragmencie uzasadnienia nie przyjął, by cała działalność podmiotów gospodarczych reprezentowanych przez oskarżonych była nielegalna. Przecież firmy miały swoich kontrahentów, którym towar dostarczali, nikt też nie kwestionował działalności polegającej na pośrednictwie w obrocie towarami, które nie jest przecież zakazane (co wynika m.in. z protokołów Urzędów Skarbowych czy z opinii m.in. biegłej B. F.). Rzecz w tym, że w dużej części działania oskarżonych polegały na legalizowaniu transakcji złomem niewiadomego pochodzenia, nabytego przez D. H. z pominięciem zasad prawa podatkowego, bez faktur, za cenę nie uwzględniającą podatku VAT. Każdy z podmiotów reprezentowanych przez oskarżonych był „nabywcą” towaru i faktur od firm, które w rzeczywistości były tylko „słupami”, nie prowadziły rzeczywistej działalności gospodarczej, zostały założone jedynie po to, by wystawiać fikcyjne faktury i inną niezbędną dokumentację mającą uwiarygodnić transakcje wynikające z faktur. Istotą zatem jest to, czy oskarżeni mieli świadomość tego, że przyjmowane przez nich faktury nie odzwierciedlają rzeczywistych transakcji, a mają jedynie legalizować obrót złomem niewiadomego pochodzenia. Zdaniem Sądu Apelacyjnego okoliczność ta w przypadku każdego z oskarżonych została w pełni udowodniona i wykazana. Sąd Okręgowy uwzględnił w tym zakresie zarówno dowody osobowe, dokumenty, ale przede wszystkim wzajemne powiązania i znajomości poszczególnych osób, okoliczności i charakter transakcji, przelewy środków pieniężnych na poszczególne rachunki bankowe, wypłaty gotówkowe, wzajemne rozliczenia. Te wszystkie okoliczności, przy uwzględnieniu zasad logiki i doświadczenia, dały Sądowi Okręgowemu podstawy do sformułowania trafnych wniosków w zakresie mechanizmu przestępczego procederu, jak i świadomości oskarżonych uczestniczenia w nim. Sąd Apelacyjny w pełni podzielił oceny i argumenty Sądu Okręgowego, ich powtarzanie przy omawianiu apelacji należy uznać za bezcelowe.

Wszystkie uwagi poczynione powyżej odnoszą się do każdej z apelacji obrońców, bo generalnie wszyscy skarżący kwestionowali dokonane przez Sąd oceny i ustalenia. Odnosząc się w szczególności do poszczególnych apelacji, Sąd Apelacyjny stwierdził:

- odnośnie apelacji obrońcy M. G.:

Zarzuty zawarte w apelacji zostały sformułowane w sposób bardzo ogólnikowy, nie uwzględniający brzmienia przepisu art.438 pkt. 2 i 3 k.p.k., o czym była mowa wyżej. Uzasadnienie stawianych zarzutów jest tak lakoniczne i jednostronne, że nie sposób się do nich bliżej odnieść. obrońca w ogóle nie wskazał w czym upatruje naruszenia powołanych przepisów prawa procesowego, zwłaszcza art.7 k.p.k., nie wykazał też jaki ewentualnie wpływ na treść orzeczenia miało naruszenie tego przepisu. Kwestionowane przez obrońcę ustalenia faktyczne mają oparcie w analizie całokształtu materiału dowodowego. Sąd dokonał trafnych i prawidłowych ustaleń faktycznych. W ich świetle bezspornym jest, że firmy (...) K. R. i (...) P. K. były firmami założonymi tylko po to, by sygnować sprzedaż złomu niewiadomego pochodzenia, który transportowany był bezpośrednio do odbiorców, bądź też składowany był na placu należącym do (...) Business (...). W rzeczywistości firmy te nie były ani właścicielem, ani dysponentem towaru, nie „obracały” nim, a jedynie wystawiały faktury sprzedaży tego towaru na kolejny podmiot, w tym na firmę (...) reprezentowaną przez Z. G.. Oskarżony miał świadomość tego, i mimo to podpisywał takie faktury zakupu złomu i wprowadzał je do ewidencji. Wiedział też, a co najmniej godził się z tym jako przedsiębiorca, że skoro podmioty te legalizowały pochodzenie złomu, to uprzednio musiał on zostać nabyty bez faktury i bez podatku Vat. Podatek ten został dopiero płacony przez finalnego odbiorcę złomu. Stanowił on wymierną korzyść majątkową, która zawarta była w wartości brutto złomu, w kwocie przekazywanej ostatecznie fikcyjnemu wystawcy faktury, a następnie odbieranej przez organizatora procederu D. H.. Ocena świadomości oskarżonego odnośnie jego działań w zakresie transakcji związanych z fakturami od firmy (...) K. R. i (...) P. K. nie może ograniczać się tylko do tych dwóch podmiotów, objętych aktem oskarżenia. Nie sposób pominąć wcześniejszego zatrudnienia oskarżonego M. G. (gdy pracował jako kierownik w firmie (...)), czy prowadzenia działalności w ramach innych podmiotów gospodarczych, jak również jego osobistej znajomości z D. H.. Nie można też przeoczyć tego, że złom rzekomo sprzedany przez P. K. odbierany był z magazynu należącego do (...), a jak wykazało postępowanie firma (...) była firmą fikcyjną, kolejnym słupem, legalizującym pochodzenie złomu, dostawcą towaru do tej firmy były podmioty nie prowadzące realnej działalności gospodarczej. Trafnie też Sąd wskazał, że wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, nie miał on żadnego kontaktu z K. R., a dostarczycielem tych faktur

był D. H.. Jeśli zważy się przy tym ilość faktur wystawionych przez (...) na rzecz (...), stały kontakt oskarżonego z D. H., częste pobyty w biurze firmy (...), to nie ulega wątpliwości, że oskarżony w pełni zdawał sobie sprawę z tego, iż uczestniczy w procederze przestępczym o charakterze zorganizowanym i przynoszącym wymierne korzyści. Przecież oskarżony nie tylko przyjmował fikcyjne faktury, ale również na rzecz ich wystawców przekazywał środki pieniężne, które następnie były wypłacane i dzielone przez D. H.. Dodać należy, że K. R. wyraźnie zaprzeczył twierdzeniom oskarżonego, potwierdził, że faktury wystawione przez (...) dotyczyły fikcyjnych operacji, że wypłacał pieniądze z banku, że otrzymywał za to wynagrodzenie. Potwierdził, że nie znał ani M. G., ani innych osób, w tym M. K. czy H. S..

Obrońca oskarżonego apelację oparł jedynie na polemice z ustaleniami i ocenami Sadu, nie wskazał żadnego rzeczowego argumentu, który byłby w stanie je podważyć. Przelanie pieniędzy za fakturę za taki argument uchodzić nie może. Przecież o fikcyjnej transakcji mowa jest dlatego, że faktura zakupu złomu, którą oskarżony przyjmował do ewidencji zakupów i sprzedaży, nie odzwierciedlała rzeczywistej transakcji, wystawca faktury nie był w rzeczywistości sprzedającym towar, nie posiadał dowodu nabycia złomu, albo tak jak w przypadku P. K. posiadał go od innej firmy – „słupa”. Przekazywanie zatem środków finansowych na rzecz firm (...) i (...) miało uwiarygodnić te transakcje z jednej strony, z drugiej strony oskarżony miał pełną świadomość tego, że środki te pochodziły z korzyści związanych z popełnieniem opisanego przez Sąd przestępstwa skarbowego.

Obrońca usiłował też podważyć opinie biegłych sporządzone w niniejszym postępowaniu, ale nie wykazał, czy i w jakim stopniu wskazane uchybienia mogły mieć wpływ na treść orzeczenia. Tymczasem dokumentacja firmy nie budziła zastrzeżeń, bo miała oparcie w fakturach i innych dokumentach.

Odnosząc się do kwestionowanej przez obrońcę przesłanki uczynienia sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu, stwierdzić należy, że z niekwestionowanych dotąd poglądów doktryny i judykatury wynika, iż źródło "stałe" nie musi być ani wyłączone, ani główne, ani nawet przynoszące dochód o istotnym znaczeniu dla sprawy. Wystarczy, że korzyść majątkowa z przestępstwa stanowi uboczne źródło dochodu. Sąd Okręgowy i tej kwestii poświęcił dużo uwagi, zamieszczenie zatem w opisie i kwalifikacji przestępstwa art. 65 § 1 k.k., uznać należało za prawidłowe, nie uchybiające treści tego przepisu.

- odnośnie apelacji obrońcy oskarżonej M.J.:

Zarzuty w niej zawarte okazały się bezzasadne i nie mogły skutkować zmianą lub uchyleniem orzeczenia. W pierwszej kolejności należy przypomnieć, iż w sytuacji gdy skarżący nie dopatruje się w działaniu oskarżonej zachowań ujętych przez sąd w opisie czynu przypisanego, które jego zdaniem nie miały miejsca, to nie może stawiać zarzutu obrazy przepisów prawa materialnego i kwestionować zastosowaną kwalifikację prawną. Wielokrotnie w doktrynie i judykaturze wskazywano, że obraza prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu w orzeczeniu, które oparte jest na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można zatem mówić o obrazie prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych, przyjętych za jego podstawę lub naruszenia przepisów procesowych. Z tych względów należało się odnieść w pierwszym rzędzie do zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego oraz - jak wskazuje obrońca - do będącego następstwem tych naruszeń błędu w ustaleniach faktycznych.

W zdecydowanej większości uwagi poczynione na wstępie są w pełni aktualne i w tym miejscu. Obrońca choć sporządził bardzo obszerny środek odwoławczy, to jest on bardzo lakoniczny i ogólnikowy, a nadto chaotyczny, stąd odnoszenie się do zawartych w nim stwierdzeń jest utrudnione, a wręcz niemożliwe. Wywody obrońcy w zdecydowanej większości mają charakter polemiczny i nie zawierają żadnych rzeczowych argumentów. Przede wszystkim należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe bardzo starannie, wszystkie dowody ujawnione w toku rozprawy poddał wnikliwej ocenie, a ustalenia faktyczne poczynione w oparciu o te dowody nie nasuwają zastrzeżeń. Dlatego też nieskuteczne okazały się zarzuty naruszenia przepisów art. 4, 5§2, 7, 410 k.p.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych. Wyjaśnienia H. S., na które powołuje się obrońca, a w których m.in. wskazywał, że M. J. została „wrobiona”, czy „wciągnięta” przez niego i D. H. w nielegalny proceder, stanowią jego subiektywną ocenę sytuacji. Nie są jednak wystarczające do potwierdzenia tezy obrońcy, że oskarżona o niczym nie

wiedziała, że nie uczestniczyła w procederze obrotu złomem niewiadomego pochodzenia, że wszystkim zajmował się D. H., a ona jedynie przyjmowała i wystawiała faktury nie mając świadomości, iż nie odzwierciedlają prawdy. obrońca zupełnie pominął inne istotne dla ustaleń dowody, które prowadzą do wniosku odmiennego i stały się podstawą ustaleń faktycznych. Nie bez znaczenia są przecież okoliczności dotyczące całego procederu przestępczego, usytuowania firmy (...) w tym mechanizmie, roli oskarżonej i jej powiązań z innymi podmiotami. To przecież M. J. założyła i prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) Business (...) M. J. z/s w K., to ona zarządzała tym podmiotem i zatrudniała D. H.. Wprawdzie istniał podział obowiązków między nimi, gdyż oskarżona zajmowała się przede wszystkim dokumentacją, D. H. kontrahentami, magazynem, towarem-złomem, to wiele decyzji podejmowali wspólnie, zajmowali to samo pomieszczenie biurowe, uczestniczyli w rozmowach z osobami dostarczającymi faktury itd. Z zeznań m.in. pracownic (...) – choć nie wprost - wynikało, że oskarżona była w pełni zaangażowana w działalność firmy, miała pełne rozeznanie odnośnie kontrahentów, rzeczywistego i fikcyjnego obrotu złomem, miała też wiedzę na temat działań D. H. i w pełni je aprobowała, mając z tego wymierne korzyści. Takie też okoliczności pośrednio wynikały z wyjaśnień H. S. i innych dowodów osobowych, a wprost z zeznań świadka J. M.. Jeśli zważy się, że to oskarżona miała do czynienia zarówno z fakturami zakupu i sprzedaży, jak również z dokumentami typu Kw, Kp, Wz, a jednocześnie miała świadomość tego, iż dostawcami towaru do jej firmy wprost lub pośrednio były podmioty założone li tylko na użytek legalizowania obrotu złomem niewiadomego pochodzenia, to wnioski obrońcy jawią się jako dowolne i jednostronne. Zaprzeczeniem stwierdzenia H. S., na które powołał się obrońca, są wyjaśnienia/zeznania J. M. oraz zeznania M. D. i M. S.. Wynika z nich jednoznacznie, iż oskarżona miała wiedzę i świadomość co do udziału w przestępczym procederze. Wbrew obrońcy, Sąd Okręgowy bardzo dokładnie przeanalizował wyjaśnienia i zeznania J. M., ocenił je w sposób wszechstronny i logiczny, wskazał, że jego depozycje mają potwierdzenie w innych dowodach i okolicznościach sprawy. Swoje wyjaśnienia J. M. potwierdził w toku konfrontacji z oskarżoną, przedstawił też szereg okoliczności dotyczących wzajemnych relacji między nim a oskarżoną, które w sposób jednoznaczny obciążają oskarżoną. Podawane przez J. M. okoliczności dotyczące m.in. sporządzania faktur, zainstalowania w jego komputerze programu tego dotyczącego, wyniesienia na prośbę oskarżonej segregatorów z dokumentacją firm-słupów, wypłaty gotówki, notesu i adnotacji w nim, znalazły pełne potwierdzenie w materiałach sprawy. J. M. nie miał żadnego interesu w tym, by bezpodstawnie obciążać M. J., a obrońca nie przedstawił żadnych argumentów, które mogłyby tą ocenę podważyć. Podniesiona przez obrońcę okoliczność wręczania gotówki z pewnością nie jest wystarczającym argumentem, bo nawet jeśli taka sytuacja miała miejsce, to nie wiadomo czy była to zapłata za nielegalne transakcje, czy też był to inny tytuł płatności. Nie do przyjęcia - w świetle oceny dokonanej przez Sąd - jest powoływanie się na wyjaśnienia J. M., złożone we wstępnej fazie postępowania przygotowawczego. Te zostały przez Sąd skutecznie zakwestionowane ze wskazaniem, które z wyjaśnień i dlaczego oceniono jako wiarygodne. Fakt, że J. M. przyznał się do czynu i opisał całą działalność przestępczą dopiero po śmierci D. H., sam w sobie nie jest wystarczający do uznania, że te wyjaśnienia nie są wiarygodne. Zarówno ta okoliczność, jak i inne podnoszone przez obrońcę, nie mogły wpłynąć na odmienną ocenę zarówno wyjaśnień J. M., jak i wyjaśnień M. J.. Wszelkie dywagacje obrońcy mają charakter jedynie polemiczny, a próby zmierzające do wykazania, że oskarżona o niczym nie wiedziała, że wszystkim zajmował się jedynie D. H., są nie do przyjęcia w świetle zebranych w sprawie dowodów, sprzeczne są również z zasadami logiki i doświadczenia.

Odnośnie kwestionowanej przez obrońcę opinii biegłego D. K., należy stwierdzić, iż Sąd Okręgowy miał świadomość tego, iż biegły dopuścił się błędu w obliczeniach, dublując część faktur oraz uwzględniając te, które nie dotyczyły podmiotów objętych zarzutami, niemniej nie miało to przełożenia na niekorzystne dla oskarżonej ustalenia. Wskazują na to zebrane w sprawie dokumenty, w tym dokumenty źródłowe w postaci faktur z jednej strony oraz dokumentacje bankowe z drugiej strony. To one umożliwiły sformułowanie zarzutów zarówno z k.k.s., ale też z art.299 k.k. W zakresie tego ostatniego czynu pomocna okazała się analiza kryminalna, która przecież nie zawiera wniosków sprzecznych z dokumentacją, ale przedstawia ją w sposób obrazowy, wskazuje na przepływy środków między różnymi podmiotami, istotnymi z punktu widzenia ustaleń w sprawie i odpowiedzialności karnej. To ta analiza, jak i oględziny zabezpieczonych dowodów KW i KP stanowiła podstawę obliczenia wysokości środków pieniężnych, jakie przepływały pomiędzy rachunkami bankowymi firm objętych przedmiotowym postępowaniem. Istotne jest to, że przedmiotem

analizy stały się nie wszystkie transakcje i przepływy, ale te które dotyczyły współpracy (...) z kontrahentami, objętymi przedmiotowym postępowaniem, a to z firmami: (...) J. M., (...) P. K., (...) A. H. i (...) W. W..

Niezrozumiały jest też zarzut braku analizy opinii biegłego D. K. w sytuacji, gdy obrońca podważa ten dowód. Nieprawdą jest, by opinia tego biegłego była „praktycznie wyłączną podstawą przeprowadzonych przez Prokuraturę dowodów”. Obrońca pomija to, że opinia biegłego jest jednym z dowodów i podlega ocenie na równi z pozostałymi dowodami. Skoro Sąd uznał, że z uwagi na błędy jakie stwierdzono w opinii, nie stanowi ona pełnowartościowego dowodu, to nie był obowiązany do jej analizy.

Nie jest też tak, że załączone i zaliczone w poczet dowodów dokumenty przedłożone przez oskarżoną zostały pominięte przez Sąd. Przecież dokumenty w postaci rachunków bankowych (...) oraz dowodów Kp i Kw zostały zgromadzone już na etapie postępowania przygotowawczego i załączone do akt, a formalnie zostały zaliczone przez Sąd w poczet dowodów (postanowienie Sądu z dnia 6.11.2015 roku). Brak odniesienia się do tych dokumentów nie jest żadnym uchybieniem, skoro te, które były istotne dla ustaleń, były przedmiotem analizy wraz z innymi dowodami. W żaden sposób też dowody te nie dyskredytowały zarzutów stawianych oskarżonej.

Nie przekonują argumenty obrońcy, dotyczące opinii biegłego T. S. (2). Przede wszystkim jej zakres był odmienny od tego zleconego biegłemu z zakresu księgowości. Opinia ta dotyczyła głównie ogólnych wymogów i warunków prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu złomem. Sąd nie kwestionował tego, że oskarżona spełniała te wymogi, zwłaszcza w 2004 roku, ale to nie oznacza, że wszystkie transakcje związane były z legalną działalnością. Jeśli zważy się całość dowodów i ustaleń Sądu, to wybiórczo cytowane przez obrońcę stwierdzenia, wcale nie świadczą o sprzeczności tez Sądu. Przecież słowo „przechodził” zostało ujęte w cudzysłowie, a fikcyjny obrót polegał na tym, że dokumenty nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji, gdyż złom pochodził od innych nieznanymi podmiotów, dostarczany był przez D. H., a nie od podmiotów wskazanych w fakturach jako sprzedający.

Powołany przez obrońcę wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu, był znany Sądowi. Sąd Okręgowy odniósł się do niego, trafnie wskazując, iż nie może on mieć przełożenia na ustalenia w postępowaniu karnym. Warto jedynie zaznaczyć, że w postępowaniu cywilnym inny jest tryb procedowania, inny ciężar dowodzenia, a sąd karny samodzielnie rozstrzyga zagadnienia faktyczne. Zresztą wyrok ten dotyczy tylko jednej z firm objętej zarzutem, a mianowicie (...) W. W.. Faktury z tej firmy oskarżona przyjęła w 2003 roku, kiedy to jeszcze nie miała żadnego zaplecza, środków transportu, pracowników, zaś firma (...) nie dysponowała żadnymi fakturami zakupu złomu, składała deklaracje Vat tzw. zerowe, nie wykazujące żadnych obrotów. Sąd Okręgowy nie kwestionował tego, że M. J., a także inni kontrahenci W. W. w rzeczywistości otrzymywali złom i przekazywali należność za ten złom zgodnie z fakturą. Rzecz w tym, że postępowanie karne wykazało, iż W. W., a de facto D. H. zajmujący się w sposób nieformalny działalnością (...), nie był w legalnym posiadaniu złomu, nabył go w sposób sprzeczny z przepisami prawa podatkowego, bez podatku Vat, a kolejni nabywcy, będąc świadomi powyższego, w tym M. J., legalizowała tego rodzaju obrót.

Nikt nie kwestionował też tego, że w 2004 roku oskarżona miała już zaplecze do prowadzenia rzeczywistej działalności w zakresie obrotu złomem, ale wbrew sugestiom obrońcy, nie oznacza to, że w ramach tej działalności nie firmowała też transakcji nielegalnych. Twierdzenia obrońcy jakoby oskarżona nie miała świadomości tego, że uczestniczy w fikcyjnym handlu złomem i nie miała wiedzy o działaniach D. H., są nie do przyjęcia w świetle całokształtu dowodów ocenionych przez Sąd.

Wbrew zarzutom apelacji, Sąd Okręgowy nie naruszył przepisu art. 5 § 2 k.p.k. Przepis ten adresowany jest do Sądu, a nie do stron, co oznacza, że dla oceny czy został naruszony zakaz in dubio pro reo nie są miarodajne wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy sąd meriti rzeczywiście powziął wątpliwości co do ocenianych w sprawie dowodów, a mimo to ich nie usunął. Wynikające z materiału dowodowego sprawy różne wersje wydarzeń nie są równoznaczne z niedającymi się usunąć wątpliwościami, bo w takim przypadku sąd zobowiązany jest do dokonania ustaleń na podstawie swobodnej oceny dowodów, a więc określić, który z wzajemnie sprzecznych dowodów zasługuje na wiarę, a który tego waloru nie ma. Sąd Okręgowy procedując w ten sposób, nie uchybił regule określonej w przepisie art.5§2 k.p.k.

Odnośnie przestępstwa z art.299 k.k. - do którego odnosi się w znacznej części apelacja obrońcy - stwierdzić należy, że to wykaz transakcji bankowych na rachunkach firmy (...) i podmiotów objętych zarzutem, realizacja przelewów i wypłat związana z fikcyjnymi podmiotami i fakturami, nie odzwierciedlającymi rzeczywistych transakcji, koordynacja czasowa i osobowa powyższego, obecność oskarżonej w banku z osobami na rzecz których dokonano przelewów, w sposób jednoznaczny wskazują, że oskarżona uczestniczyła w procederze prania brudnych pieniędzy, pochodzących z korzyści i co najmniej godziła się na takie zachowanie. Sąd wcale nie miał obowiązku wskazywania wartości złomu, gdyż przedmiot przestępstwa z art.299 k.k. stanowiły środki pieniężne pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Tak też Sąd uczynił. Przecież na rachunek oskarżonej wpływała należność za złom od ostatecznego odbiorcy, zawierająca podatek Vat. Ten właśnie podatek stanowił korzyść majątkową uzyskaną w wyniku działalności przestępczej, polegającej na legalizowaniu złomu niewiadomego pochodzenia, który był zakupiony bez podatku Vat, nigdy nie odprowadzonego przez D. H.. Ta korzyść była później dzielona przez D. H. między podmioty zaangażowane w proceder. Wysokość korzyści odpowiadała zatem wysokości podatku Vat wykazanego na fakturach nie odzwierciedlających rzeczywistych transakcji. Cytowane przez obrońcę orzeczenia sądowe nie dyskwalifikują ustaleń Sądu, a wręcz potwierdzają ich prawidłowość. Obrońca odnosząc się do fragmentu uzasadnienia Sądu na stronie 99, w którym Sąd wskazał, iż nie był w stanie poczynić ustaleń faktycznych w zakresie wysokości korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa prania brudnych pieniędzy, zupełnie przeoczył to, że Sąd miał na uwadze korzyść, o jakiej mowa w art.299§7 k.k. Co do korzyści majątkowej w rozumieniu art.299§1 k.k. Sąd nie miał żadnych wątpliwości.

Obrońca podważając ustalenia Sądu w zakresie istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i udziału w niej oskarżonej, nie wskazał żadnych przekonujących argumentów. Faktem jest, że oskarżony D. H. pełnił kierowniczą rolę w tej grupie, niemniej oskarżona nie sprzeciwiała się temu. Nie oponowała przeciwko wykorzystaniu do celów przestępczych założonej przez nią firmy i aktywnie uczestniczyła w tych działaniach. Czyniła to zgodnie ze wskazówkami D. H., w sposób przez niego nakreślony prowadziła też dokumentację firmy, poddawała się jego poleceniom, bo miała z tego tytułu konkretne stałe dochody. Jak wynika z zeznań jej pracownic M. D. i M. S., oskarżona wraz z D. H. często przesiadywali wspólnie w biurze, wspólnie podejmowali inicjatywy i wydawali polecenia. Jeśli zważy się przy tym, że to ona osobiście wystawiała i podpisywała wszelkie faktury i dokumenty, zleciła swoim pracownikom prowadzenie dokumentacji dla firm-słupów, a w toku postępowania zleciła wyniesienie i zniszczenie segregatorów dotyczących tych podmiotów, to niewątpliwie M. J. miała świadomość tego i co najmniej godziła się z tym, że uczestniczy w grupie osób mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych i „prania brudnych pieniędzy”. Na taką ocenę wskazują też jej transakcje bankowe, wizyty w banku wraz z osobami wystawiającymi fikcyjne faktury, bezzwłoczne wypłaty gotówki przez te osoby. Tylko wzajemne powiązania poszczególnych podmiotów, wzajemne zaufanie i koordynacja działań mogły przynieść realną korzyść majątkową i oskarżona w pełni zdawała sobie sprawę, że tak właśnie działał mechanizm przestępczy, w który zamieszanych było wiele podmiotów, nie koniecznie znanych z imienia i nazwiska przez oskarżoną. Znamienne jest też, że po aresztowaniu J. M., oskarżona starała się pomagać jego żonie, a D. H. opłacił mu obrońcę. Wskazuje to na solidaryzowanie się członków grupy przestępczej i wspieranie również po ujawnieniu przestępstwa. Ustaleń odnośnie zorganizowanej grupy przestępczej nie może zdyskredytować wyrok Sądu Rejonowego w Bytomiu uniewinniający W. W.. Każdy Sąd samodzielnie dokonuje oceny dowodów, czyniąc własne ustalenia faktyczne.

Poczynione przez Sąd ustalenia dały pełne podstawy do właściwej oceny prawnej zarzuconych czynów. Wymierzone oskarżonej za przypisane czyny kary jednostkowe jak również kara łączna nie noszą cech rażącej niewspółmierności, a tylko wówczas istniałaby podstawa do ewentualnego ich złagodzenia. Sąd Okręgowy prawidłowo wskazał na wagę i charakter czynów, wysoki stopień społecznej szkodliwości, wziął pod uwagę wszystkie te okoliczności o charakterze obciążającym i łagodzącym, mające wpływ na wymiar kary. Zasada asperacji zastosowana przy wymiarze kary łącznej ma swoje uzasadnienie, a sam fakt związku czasowego między przestępstwami nie jest wystarczający do pełnej absorpcji.

- odnośnie apelacji obrońcy H. S.:

Sąd Apelacyjny, na co wskazano powyżej, nie dopatrywał się naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego a to art. 4, 410 i 424 k.p.k. Zdaniem autora apelacji obraza ta wyraża się w pominięciu dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego, niemniej dowody te nie zostały skonkretyzowane. Tymczasem kontrola odwoławcza nie potwierdza, by rzeczywiście uchybienia takie miały miejsce. Sąd bardzo dokładnie przeanalizował całość zebranych w sprawie dowodów, ocenił je w sposób rozważny, logiczny, a wnioski wyprowadzone z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie uchybiają ani regułom logicznego rozumowania, ani wskazaniom wiedzy, czy też zasadom doświadczenia życiowego. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne są poprawne i mają oparcie w zebranych i powołanych przez Sąd dowodach. Uzasadnienie pisemne przedstawia w sposób kompleksowy tok rozumowania Sądu, a polemiczny charakter apelacji nie mógł w sposób skuteczny podważyć ocen i ustaleń Sądu.

Oczywistym jest, że jeśli zważy się mechanizm przestępczego działania, wymagający zaangażowania wielu podmiotów, ich koordynacji, właściwego udokumentowania, to był on możliwy jedynie w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej. Bez wzajemnego zaufania poszczególnych osób, bez właściwego zorganizowania procedury, osiągnięcie celu, jakim była wymierna korzyść majątkowa, byłoby niemożliwe. Bezspornym w sprawie jest, że działalność oskarżonych była przemyślana i zorganizowana tak, by przynosiła konkretne profity. By tak było, każdy z oskarżonych miał konkretną rolę do spełnienia, a całość koordynował i współorganizował D. H.. Choć ten ostatni był głównym pomysłodawcą procedury i on zajmował w tej hierarchii najwyższą pozycję, to trafnie Sąd przyjął, iż osobą z którą czynił wszelkie ustalenia, która współdecydowała i nie była tylko szeregowym członkiem, był oskarżony H. S..

Nie nasuwają żadnych zastrzeżeń ustalenia Sądu, iż osoby zaangażowane bezpośrednio lub pośrednio w przestępczy proceder stworzony przez D. H., koordynowany wraz z nim przez H. S., stanowiły zorganizowaną grupę przestępczą. Sąd czyniąc ustalenia w tym zakresie miał na uwadze całokształt materiału dowodowego. Istniejąca grupa przestępcza nie była wprawdzie ściśle sformalizowana, nie działał w niej organ ewidencjonujący jej członków, nie było formalnie ustalonych sankcji za przekroczenie określonych zasad postępowania. Nie te jednak elementy są warunkiem koniecznym istnienia zorganizowanej grupy przestępczej. Każdorazowo z uwagi na specyfikę danej grupy, osoby wchodzące w jej skład oraz łączące je więzi, należy indywidualnie oceniać stopień zorganizowania na kanwie rozpoznawanej sprawy. Dowodzi tego bogate orzecznictwo sądowe w tym zakresie, które zwłaszcza w przypadku przestępstw skarbowych i gospodarczych, w zdecydowanym stopniu odeszło od początkowych bardzo formalnych i restrykcyjnych wymogów istnienia takiej grupy. Wybiórczo powołane przez skarżącego orzeczenia, które mają przemawiać przeciw istnieniu grupy przestępczej, kierowaniu nią, czy braniu w niej udziału, bez odniesienia do realiów danej sprawy, nie mogą przesądzać o odmiennej ocenie powyższego. Nie może być żadnych wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie taka zorganizowana grupa funkcjonowała. Trafnie podkreślił Sąd, że to oskarżony H. S. był osobą, z którą D. H. ustalał podmioty, które miały wystawić fikcyjne faktury dla firmy (...), ustalali wspólnie kwestie związane z dostawą i odbiorem towaru, ustalali dane do faktur, przekazywali faktury i inne dokumenty, ustalali też przepływ środków pieniężnych, po czym wspólnie dokonywali rozliczeń. Nie bez przypadku firma (...) przez najdłuższy okres czasu przyjmowała faktury od różnych podmiotów, w łącznej ilości 939 sztuk. Nie tylko D. H., ale również H. S., inicjował powstanie kolejnych firm, niezbędnych do prowadzenia działalności przestępczej. To z jego inicjatywy zarejestrowana została działalność gospodarza przez K. D. i G. J.. To on wskazywał K. D. dane potrzebne do wypełnienia faktury, po czym ustalał przepływ i wypłatę środków pieniężnych. W nawiązaniu do wywodów obrońcy wskazać należy, że nie tylko ilość i charakter transakcji, ale również treść wyjaśnień samego oskarżonego H. S., wskazuje na jego świadomość i chęć przeprowadzenia grupie przestępczej tak, by osiągać z tego procedury jak najdłużej wymierną korzyść majątkową. Najpierw koordynował te działania z D. H., a po sporze odnośnie rozliczeń, kontynuował działalność, organizując kolejne podmioty.

Nie można zgodzić się z sugestią obrońcy, jakoby każdy z podmiotów wykonywał swoją rolę bez świadomości przynależności do grupy. Przeczy temu charakter transakcji wiązanych między różnymi podmiotami, świadomość istnienia innych osób, nawet nieznanymi bliżej, bo tylko taka koordynacja wzajemnych transakcji, rozliczeń i dokumentów, powodowała osiągnięcie celu, jakim była legalizacja obrotu złodem niewiadomego pochodzenia i osiągnięcie z tego tytułu korzyści majątkowej. Skutkowało też tym, że kontrole skarbowe nie stwierdzały nieprawidłowości w dokumentacji.

Ustalenia Sądu odnośnie kierowania przez H. S. zorganizowaną grupą przestępczą są zatem poprawne. obrońca oskarżonego nie wskazał żadnych argumentów, które podważałyby ocenę dowodów i ustalenia Sądu I instancji, odnoszące się do przypisanego przestępstwa z art.258§3 k.k. Do przyjęcia działalności w zorganizowanej grupie wystarcza nawet niski poziom organizacji, który stwarza możliwość łatwiejszego dokonywania przestępstw i posiadania w miarę stałego źródła dochodu (patrz Z. Cwiąkowski - komentarz do art. 258 k.k. - Kodeks karny. Część szczególna. Praca zbiorowa pod red. A. Zolla, Zakamycze 2006; M. Mozgawa, Komentarz do art. 258 k.k., LEX 2013, Z. Cwiąkowski - Wybrane problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prokuratura i Prawo z. 12 z 2001 r.). Z samego charakteru tych transakcji i ich powtarzalności wynika, że osoby działające w ramach tej grupy miały świadomość jej istnienia i funkcjonowania w niej, zaś oskarżony miał pełną świadomość tego, że pełnił w tej grupie rolę kierowniczą.

Nie sposób też kwestionować ustaleń Sądu w pozostałym zakresie. Zostały one poprzedzone wnikliwą oceną całego materiału dowodowego, w tym wyjaśnień samego oskarżonego. Faktem jest, że oskarżony na rozprawie nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, ale jednocześnie nie ustosunkował się do swoich wcześniejszych wyjaśnień. Wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego składane kilkakrotnie, miały oparcie w zebranych dokumentach i opiniach, wskazywały w sposób jednoznaczny, że oprócz rzeczywistej legalnej działalności prowadził też działania polegające na legalizowaniu obrotu złomem niewiadomego pochodzenia. Szczegółowy opis przestępczego procederu wskazuje na szczerą relację i jego kierowniczo-koordynującą rolę w tym procesie. Twierdzenie obrońcy, że H. S. z D. H. dokonywali legalnych transakcji jest zupełnie dowolne i sprzeczne z całym materiałem dowodowym. obrońca cytując fragmenty wyjaśnień oskarżonego, usiłuje interpretować je tak, by pasowały pod stawiane przez niego tezy, tymczasem takiego rozumowania nie da się zaakceptować.

Opinia biegłego T. S. (2) nie wniosła wiele dla ustaleń dotyczących H. S., bo przecież bezspornym jest, że jego firma miała odpowiednią infrastrukturę do prowadzenia działalności w zakresie obrotu złomem i prowadziła rzeczywistą działalność gospodarczą. Opinia biegłego D. K. również nie miała większego znaczenia dla oceny działalności oskarżonego. Działalność firmy (...) analizowana była przede wszystkim przez biegłą B. F. (załącznik 54 i 55), ale też wiele wniosła dokumentacja firmy i opinia biegłego z zakresu analiz kryminalnych. Skoro bezspornym było, że transakcje z podmiotami wymienionymi w zarzucie miały charakter pozorny, bo ich wystawcy nigdy nie byli w posiadaniu złomu na jaki opiewała faktura, to nie było rzeczą skomplikowaną ustalić wartość podatku Vat oraz wysokość przepływów pieniężnych, wynikającą faktur dotyczących tych podmiotów.

Słuszny okazał się wniosek obrońcy o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania w części odnoszącej się do przestępstwa skarbowego przypisanego w punkcie 13 wyroku z uwagi na przedawnienie karalności tego przestępstwa, o czym będzie mowa poniżej.

Konsekwencją częściowego umorzenia postępowania było wymierzenie wobec oskarżonego nowej kary łącznej. Kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone za przestępstwa z art.299§1i5 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i z art.258§3 k.k. są karami wyważonymi, współmiernymi do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, uwzględniające dyrektywy wymiaru kary z art.53 k.k., nie noszą cech rażącej niewspółmierności i tym samym brak podstaw do ich kwestionowania. Stanowiły one podstawę do orzeczenia kary łącznej w wymiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż nie znajduje uzasadnienia pełna absorpcja, niemniej z uwagi na związek przedmiotowy i czasowy obu przestępstw, a przede wszystkim z uwagi na fakt, iż wyjaśnienia oskarżonego w dużym stopniu posłużyły do czynienia ustaleń faktycznych, kara łączna w wysokości zbliżonej do jej dolnej granicy, jawi się jako kara sprawiedliwa, spełniająca swoje cele.

- odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego M. K.:

Zarzuty obrońcy naruszenia przepisów prawa procesowego i błędu w ustaleniach faktycznych nie zasługiwały na uwzględnienie, a to z przyczyn wskazanych na wstępie. Sąd Okręgowy w sposób poprawny, w zgodzie z art.7 k.p.k. ocenił wyjaśnienia oskarżonego M. K., wskazał z jakich przyczyn i w jakim zakresie odmówił im wiarygodności. Oskarżony podobnie jak inni współoskarżeni prowadził realną działalność gospodarczą, ale nie oznacza to, że

wszystkie ewidencjonowane przez niego faktury odzwierciedlały rzeczywiste transakcje. Bezspornym bowiem jest, że podmioty wskazane w zarzutach jako wystawcy faktur, w rzeczywistości nie były w posiadaniu przedmiotowego złomu, były to podmioty powołane tylko i wyłącznie do legalizowania pochodzenia złomu niewiadomego pochodzenia i pełniły rolę słupa. Wskazuje na to całokształt materiału dowodowego wszechstronnie ocenionego przez Sąd Okręgowy. Istotą było jedynie to, czy oskarżony miał wiedzę i świadomość tego, że przyjmowane przez niego faktury wystawione przez firmy (...) K. R., (...) M. M., (...) s.c. M. M. - W. O., (...) K. R. i (...) T. G. nie odzwierciedlają prawdy, gdyż w rzeczywistości oskarżony złomu od tych podmiotów nigdy nie przyjmował. Sąd Okręgowy biorąc pod uwagę wszystkie dowody i okoliczności w sprawie wykazał, że oskarżony w pełni świadomie brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstwa skarbowego i przestępstwa prania pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, że miał pełną świadomość tego, iż przyjmowane faktury nie odzwierciedlają rzeczywistych transakcji. Faktem jest, że w przypadku oskarżonego M. K. Sąd nie wskazał czy i jakie więzi łączyły oskarżonego z D. H., bądź z innymi osobami, niemniej nie zawsze więzy rodzinne, decydują o przynależności do grupy. Przecież członkiem grupy może być też osoba obca, która godzi się na pewne reguły, poddaje się zaleceniom, a dzięki wzajemnemu zaufaniu osiąga wymierne korzyści. Oceny i ustalenia Sądu nie budzą zastrzeżeń, oparte są na dokładnej analizie dokumentów, ale również dowodów osobowych, jak też powiązań między poszczególnymi osobami biorącymi udział w przestępczym procederze. Twierdzenia oskarżonego, że znał K.R., że otrzymywał od niego złom, nie znalazły potwierdzenia chociażby w zeznaniach tego świadka. Znamienne jest to, że oskarżony nabywał faktury najpierw z firm (...), później z (...), zarejestrowanych przez tą samą osobę, nigdy nie prowadzącą rzeczywistej działalności gospodarczej, a utworzonych tylko do legalizowania obrotu złomem niewiadomego pochodzenia. Podobnie rzecz się miała z firmami zarejestrowanymi przez M. M. tj. (...) i (...) oraz firmą (...) T. G.. Obrońca usiłując wykazać, że wnioski Sądu są błędne, gdyż w rzeczywistości kwestionowane faktury odzwierciedlały realne transakcje między wskazanymi na fakturach podmiotami, czyni to w sposób jednostronny, bez żadnych rzeczowych argumentów, a formułowane przez niego tezy nie znajdują oparcia w zebranych dowodach. Wskazać należy też, że mechanizm działania był podobny jak w przypadku pozostałych oskarżonych. Również i w tym wypadku całą tą działalność organizował D. H., to on był w posiadaniu złomu niewiadomego pochodzenia, który nabywał bez podatku Vat, zalegalizowaniu złomu służyły właśnie firmy – słupy, zorganizowane i kierowane przez D. H.. Z tym ostatnim znał się oskarżony M. K., a jeśli zważy się przy tym, że z kolei M. K. dokonywał transakcji m.in. do firmy (...), przelewał środki pieniężne tytułem faktur na rzecz wskazanych podmiotów, które bezzwłocznie były wypłacane, że transakcje te nie były jednorazowe, to całość tych okoliczności wskazuje na świadomy udział oskarżonego w procederze przestępczym, który przynosił mu regularne, wymierne korzyści. Wbrew zarzutom obrońcy, Sąd sporządził pisemne uzasadnienie wyroku w sposób poprawny, zgodny z wymogami art.424 k.p.k., przedstawiając należycie swój tok rozumowania.

Odnośnie zarzutu naruszenia art.5§2 k.p.k. i w tym miejscu aktualne są uwagi poczynione przy omawianiu apelacji obrońcy oskarżonej M. J..

Zarzut naruszenia przepisu art.193§1 k.p.k. w zw. z art.201 k.p.k. nie jest zasadny. Faktem jest, że Sąd Okręgowy dostrzegł omyłki w opinii biegłego D. K., niemniej nie ta opinia, ale przede wszystkim materiały źródłowe tj. faktury i dokumentacja bankowa, stały się podstawą ustaleń faktycznych. Kwestionowana przez obrońcę analiza kryminalna oparta była tylko i wyłącznie na tych dokumentach i miała charakter pomocniczy dla ustaleń Sądu dotyczących wysokości przepływów pieniężnych między konkretnymi podmiotami. Ilość wprowadzonych do ewidencji faktur, wynikające z tych faktur wielkości, w tym wysokość podatku Vat, wynikała wprost ze zgromadzonej w aktach dokumentacji. Omyłka biegłego nie miała zatem bezpośredniego przełożenia na ustalenia faktyczne, nie dyskwalifikowała tej opinii całkowicie, a tym samym zarzut braku powołania innego biegłego tej samej specjalności jawi się jako nieuzasadniony. W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie sposób mówić o wiadomościach specjalnych, które nakazywałyby dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego.

Rację ma obrońca, kwestionując ilość przypisanych faktur, przy czym niewątpliwie było to wynikiem omyłki, jako że podsumowanie wyszczególnionych faktur daje liczbę 219, a nie 939. W tym zakresie zatem Sąd dokonał stosownej korekty.

Umorzenie postępowania w zakresie przestępstwa skarbowego, skutkowało wymierzeniem nowej kary łącznej. Orzeczone kary jednostkowe, zdaniem Sądu Apelacyjnego, są karami współmiernymi do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, uwzględniają okoliczności obciążające i łagodzące. Orzeczona kara łączna pozbawienia wolności w rozmiarze 2 lat, jest karą wyważoną, uwzględniającą wewnętrzną sprawiedliwość wyroku i winna spełnić swoje cele.

- odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego G. J.:

Zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego okazały się niezasadne. O treści uzasadnienia Sąd Apelacyjny wypowiadał się już wielokrotnie powyżej, stwierdzając, że spełnia ono wymogi przepisu art.424 k.p.k. i przedstawia w sposób bardzo czytelny tok rozumowania Sądu. Wszystkie zebrane przez Sąd dowody zostały poddane wnikliwej ocenie, w granicach wyznaczonych przepisem art.7 k.p.k., a twierdzenie obrońcy, że ocena dowodów ma charakter dowolny nie znajduje potwierdzenia. Apelacja ma charakter bardzo lakoniczny, nie zawiera żadnych rzeczowych argumentów na poparcie swoich tez, a cytowane orzeczenia sądowe nie mają przełożenia na realia niniejszej sprawy. W świetle zebranych w sprawie dowodów, bezspornym jest, iż oskarżony dobrze znał się z H. S., to za jego namową założył działalność gospodarczą w postaci podmiotu PHU (...), blisko z nim współpracował, a nawet korzystał z jego środków transportu i kierowcy. Bezspornym jest, że firma (...) P. K. powstała tylko po to, by legalizować obrót złodem niewiadomego pochodzenia, była w tym łańcuchu kolejnym ogniwem, bo „dostawcami” złomu do tej firmy były podmioty – słupy, jak (...), (...), (...). Jeśli zważy się przy tym, że firma (...) na tych samych zasadach była wystawcą faktur dla firmy (...), a nadto jeśli uwzględni się, że rachunek bankowy firmy (...) był zasilany m.in. przez firmę (...) G. J. i w dniu wpływu środków były wypłacane gotówką, to nie ulega wątpliwości, iż G. J. miał pełną świadomość tego, że uczestniczy w przestępczym procederze, wprowadzając do ewidencji poświadczające nieprawdę faktury Vat. Oczywiście jest, w świetle doświadczenia życiowego i zawodowego, że oskarżony nie czynił tego w sposób bezinteresowny, że pomagał w ten sposób osobie, która nielegalnie zdobyła złom, bez podatku Vat, chciała wprowadzić do legalnego obrotu, osiągając z tego korzyść równą co najmniej wysokości podatku Vat. Było to możliwe dzięki takim podmiotom jak firma oskarżonego, przez którą towar „przechodził”, w zamian otrzymując od organizatora procederu stosowny procent z zysku. Oskarżony zatem wypłacając ze swojego rachunku środki pieniężne i przekazując je na rzecz podmiotu, który był wystawcą faktury poświadczającej nieprawdę, miał świadomość tego, że pochodzą one z korzyści związanej z popełnieniem czynu zabronionego – przestępstwa skarbowego. Uczestniczył tym samym w procederze prania brudnych pieniędzy. Obrońca kwestionując ocenę prawną zachowania oskarżonego powołał się na orzecznictwo sądowe w dużej części nieaktualne, pomijając treść uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2013 roku, sygn. IKZP 19/13, mająca moc zasady prawnej. Zgodnie z jej treścią przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. są wymienione w tym przepisie "środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości" pochodzące bezpośrednio lub pośrednio z popełnienia czynu zabronionego, a sprawcą przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. może być również sprawca czynu zabronionego, z którego popełnieniem związana jest korzyść stanowiąca przedmiot czynności wykonawczej. Uchwała ta w sposób jednoznaczny wskazuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu w punkcie 23 wyroku zostało prawidłowo zakwalifikowane jako przestępstwo z art.299§1 i 5 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. i art.12 k.k.

Orzeczona kara pozbawienia wolności, w niewielkim stopniu przekraczająca minimum ustawowego zagrożenia, jest karą wręcz łagodną, ale łącznie z orzeczoną karą grzywny, nie noszącą cech rażącej niewspółmierności. Zasługiwała zatem na akceptację.

Apelacja prokuratora w części, w jakiej kwestionowała ustalenia faktyczne, odnoszące się do przestępstw skarbowych, nie zasługiwała na uwzględnienie. Ustalenia poczynione przez Sąd są poprawne i nie budzą zastrzeżeń. Zostały poprzedzone dogłębną analizą całego materiału dowodowego, ustaleniem mechanizmu przestępczego procederu, sposobu działania poszczególnych oskarżonych, sposobu rozliczania się z Urzędem Skarbowym. Sąd trafnie wskazał, że poszczególni oskarżeni, nie tylko ewidencjonowali nierzetelne, nie odzwierciedlające prawdy faktury zakupu, ale również wprowadzali do ewidencji faktury sprzedaży, charakteryzujące się tymi cechami. Wykazali zatem zarówno

podatek naliczony, jak i podatek należny, wynikający z tych faktur. Argumenty przedstawione przez prokuratora nie przekonują w realiach przedmiotowej sprawy, a twierdzenie, że oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona pomocnictwa do przestępstwa z art.56§1 k.k., pozostaje w sprzeczności z wcześniejszymi wywodami apelacji. Stwierdzić należy nadto, że gdyby iść tokiem rozumowania przedstawionym przez prokuratora, to niewątpliwie celem wykazania znamienia „narażenia na uszczuplenie”, konieczna byłaby analiza całej dokumentacji dotyczącej firm oskarżonych, zarówno tej rzeczywistej, jak i tej fikcyjnej. W sytuacji zaistnienia ujemnej przesłanki procesowej, czynienie dalszych ocen i ustaleń, jest niedopuszczalne. Dodać trzeba, czego wydaje się nie dostrzegać prokurator, że przedmiotem zarzutów było tylko przyjmowanie do ewidencji faktur zakupów, a nie wystawianie nierzetelnych faktur sprzedaży. Sąd Apelacyjny miał na uwadze to, że w praktyce orzeczniczej, różne były oceny prawne przestępczych zachowań w podobnych stanach faktycznych. Ocena dokonana przez Sąd Okręgowy jest jedną z nich, mającą oparcie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2015 roku, sygn. IIIKK 407/14, ale również w orzecznictwie dotyczącym rozumienia przepisu art.108 ustawy o podatku od towarów i usług (vide: postanowienie SN z 10.07.2013 roku, sygn. IIKK 20/13). Również i w tej części uzasadnienie pisemne wyroku jest zrozumiałe, a argumentacja Sądu dotycząca przyjętej kwalifikacji prawnej przestępstwa skarbowego poprawna. Uzupełnić ją jedynie wypada o stwierdzenie, że sprawcą przestępstwa z art.54 k.k.s. może być jedynie podatnik. Do definicji „podatnika” odnosił się Sąd Najwyższy w swoich judykatach, stwierdzając m.in., iż obowiązujące ustawy podatkowe, co do zasady, łączą obowiązek podatkowy z czynnością podlegającą opodatkowaniu, a nie z jej podmiotem, opodatkowanie winno zatem obejmować także te czynności, które choć były niezgodne z prawem, mogłyby być dokonane jako legalne (vide: post. SN z 15.01.2015 roku, sygn. IIIKK313/14). W takim znaczeniu przymiot ten niewątpliwie należy wiązać z D. H., trudniącym się działalnością, która winna być opodatkowana.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że przypisane oskarżonym T. C., H. S. i M. K. - odpowiednio w punkcie 9, 13 i 18 - przestępstwa skarbowe zostały popełnione przed dniem 17 grudnia 2005 roku, kiedy to weszła w życie ustawa z dnia 28 lipca 2005 r., nowelizująca kodeks karny skarbowy, znacznie zaostrzająca m.in. ustawowe zagrożenie za czyn z art. 54 §1 k.k.s. Zgodnie z treścią art.2§2 k.k.s, należało zatem zastosować ustawę obowiązującą poprzednio jako ustawę względniejszą dla sprawy. W czasie popełnienia czynów przestępstwo z art.54§1 k.k.s. zagrożone było karą pozbawienia wolności do lat 3 (przestępstwo z art.62§2 k.k.s tylko karą grzywny). Przedawnienie karalności tego czynu zgodnie z art.44§1 pkt 1 k.k.s. następuje po upływie 5 lat od czasu jego popełnienia, a jeżeli w okresie tym wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego ustaje z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu. Należy przy tym mieć na uwadze, że zgodnie z treścią art.44§3 k.k.s. przedawnienie karalności czynów polegających na uszczupieniu należności publicznoprawnej rozpoczyna się nie od czasu jego popełnienia, ale z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności. W przedmiotowej sprawie w stosunku do wszystkich oskarżonych bieg terminu przedawnienia należało zatem liczyć od dnia 31 grudnia 2005 roku, a uwzględniając, że wobec każdego z nich wydłużył się o 5 lat, zatem przedawnienie karalności czynu nastąpiło z dniem 31 grudnia 2015 roku.

Konsekwencją powyższego było uchylenie wyroku wobec wymienionych oskarżonych w pkt. 9,13 i 18 i umorzenie postępowania o przypisane im przestępstwo skarbowe. Podstawę procesową umorzenia stanowi przepis art. 17§1 pkt.6 k.p.k. Sąd Okręgowy w sentencji wyroku błędnie powołał się na przepisy kodeksu karnego, zamiast kodeksu postępowania karnego. Niewątpliwie było to wynikiem omyłki, gdyż w uzasadnieniu Sąd powołał prawidłowe przepisy k.p.k., niemniej uwzględniając w tym względzie apelację prokuratora odnośnie oskarżonych M. G. i M.J., Sąd Apelacyjny wskazał za podstawę umorzenia postępowania w pkt. 1 i 4 przepis art. 17§1 pkt.6 k.p.k. Sąd Apelacyjny uwzględnił również apelację prokuratora w części odnoszącej się do oskarżonego G. J.. W pkt. 24 powołane podstawy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku, uzupełnił o przepis art.4§1 k.k., jako że rację ma prokurator, iż to ten przepis pozwala na zastosowanie ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynu, jeśli jest względniejsza dla sprawy.

W następstwie uchylenia i umorzenia postępowania w części dotyczącej przestępstw skarbowych, bezprzedmiotowe stały się zarzuty prokuratora zawarte w pkt.1 a, b i c apelacji. Dokonane zmiany wyroku wynikały natomiast z potrzeby

uchylenia rozstrzygnięć o karze łącznej i ukształtowania na nowo kary łącznej wobec oskarżonych H. S. i M. K. oraz zaliczenia na jej poczet okresów rzeczywistego pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zgodnie z obowiązującymi przepisami zasadził od oskarżonych wydatki postępowania odwoławczego i obciążył ich w zależności od treści rozstrzygnięcia opłatą za II instancję lub za dwie instancje. Sąd zasadził również koszty obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze na rzecz obrońców oskarżonych M. G. i M. K..

SSA Piotr Filipiak SSA Beata Basiura SSA Marek Charuza